

373 2464

ก 216 ป

7.3

ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

ปริิฎฎานิพนธ์

ของ

ละเอียะด กัณทริกา

- 3 ก.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริิฎฎาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก การบริหารการศึกษา

มีนาคม 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180683

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประชม รอดประเสริฐ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ คัดท์เจริญรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประชม รอดประเสริฐ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ คัดท์เจริญรัตน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.อรรณพ โพธิ์สุข)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่..๕..เดือน...มีนาคม.....พ.ศ. 2535.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือ แก้วไข่ ปรับปรุงและให้คำปรึกษา แนะนำ อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม รอดประเสริฐ ประธานกรรมการ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ ตัณฑ์เจริญรัตน์ กรรมการ ซึ่งเป็นผู้ที่ให้กำลังใจ ตรวจสอบ แก้วไข่ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข ที่ช่วยแนะนำและให้เกียรติเป็นกรรมการสอบปากเปล่าเพิ่มเติม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอบคุณท่านอาจารย์ชลิต เจริญศรี อาจารย์เมือง ทองยิ่ง อาจารย์เฉลิม สุขคะสมบัติ อาจารย์ธนกศักดิ์ รอดเมฆ และอาจารย์ศรียรัตน์ คารามาศ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องด้าน ภาษา ปรับปรุง แก้วไข่ แบบทดสอบให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น

ขอบคุณท่านอาจารย์ฉันท พิทักษ์สาส์ และคณาจารย์ในฝ่ายธุรการของโรงเรียน สิงห์พาทู "ประสานมิตรอุปถัมภ์" ที่กรุณาช่วยพิมพ์ปริญญานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการวิจัย และ เพื่อนร่วมงานจากโรงเรียนสิงห์พาทู "ประสานมิตรอุปถัมภ์" และโรงเรียนท่าวังวิทยาคารทุกคน ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจ แก้วไข่ ผู้วิจัยตลอดเวลาจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

บุคคลที่ผู้วิจัยวันที่จะกล่าวถึงมิได้ก็คือ อาจารย์อำภรณ์ กันทริกา พี่ น้อง ลูก ๆ หลาน ๆ ทุกคน ซึ่งมีส่วนเป็นส่วนกันให้ผู้วิจัยมีกำลังใจดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ ลุล่วงได้ด้วยดี

ละเอียค กันทริกา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	การมัธยมศึกษา	9
	ความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา	12
	หน้าที่ของการมัธยมศึกษา	13
	การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	13
	ภารกิจในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน	15
	การบริหารงานวิชาการ	16
	สภาพปัญหาและการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมใน โรงเรียนมัธยมศึกษา	35
	ปัจจัยการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน	36
	สมมุติฐานในการวิจัย	44

3	วิธีดำเนินการวิจัย	45
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	46
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	47
	การตรวจสอบเครื่องมือ	47
	การรวบรวมข้อมูล	48
	การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ	50
	วิเคราะห์ข้อมูล	50
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	70
	สมมุติฐานในการวิจัย	70
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	71
	การวิเคราะห์ข้อมูล	72
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	72
	อภิปรายผล	74
	ข้อเสนอแนะ	79
	ข้อเสนอแนะเพื่อวิจัย	80

บทที่

หน้า

บรรณานุกรม 81

ภาคผนวก 87

ประวัติย่อของผู้วิจัย 156

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงโครงสร้างมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521	19
2 แสดงสถานประกอบการซึ่งต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับวิชาชีพต่าง ๆ	31
3 แสดงการสำรวจและรายงานข้อมูลผู้ปฏิบัติงานตามอุตสาหกรรม	
ปี 2529 - 2532	34
4 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา	
ในเขตการศึกษา 6	46
5 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	48
6 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม และส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย	49
7 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหา ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ	
ช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยมีเกณฑ์ว่าระดับ	
ปัญหามีปานกลางเฉลี่ยเป็น 3.00	53
8 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ	
ช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนโดยมีเกณฑ์ว่าระดับ	
ปัญหามีปานกลางเฉลี่ยเป็น 3.00	54
9 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ	
ช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนโดยมีเกณฑ์ว่าระดับ	
ปัญหามีปานกลางเฉลี่ยเป็น 3.00	55
10 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ	
ช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาโดยมีเกณฑ์ว่าระดับ	
ปัญหามีปานกลางเฉลี่ยเป็น 3.00	56

11	แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยมีเกณฑ์ว่าระดับ ปัญหามีค่าเฉลี่ยเป็น 3.00	57
12	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านบุคลากรในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน	58
13	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านงบประมาณในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน	59
14	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านงบประมาณในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ของบุคลากรกลุ่มต่าง ๆ ในโรงเรียน	60
15	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน	61
16	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ของบุคลากรกลุ่มต่าง ๆ ในโรงเรียน	62

17	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนในการบริหารงานวิชาการ สายอาชีพช่างอุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน	ด้าน 6
18	แสดงอันดับของปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านบุคลากร	64
19	แสดงอันดับของปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านงบประมาณ	66
20	แสดงอันดับของปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านวัสดุอุปกรณ์	67
21	แสดงอันดับของปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน	68

บทนำ

การมัธยมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนระดับกลาง ซึ่งเป็นช่วงต่อระหว่างระดับประถมศึกษา กับระดับอุดมศึกษา การศึกษาระดับมัศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลและสังคม โดยเฉพาะนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถในการต่าง ๆ (กรมสามัญศึกษา. 2531 : 44) การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักเรียน ให้มีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถเพียงพอสำหรับจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว และชุมชน ให้มีมาตรฐานสูงขึ้น และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ รู้จักคิด วิเคราะห์ในการแก้ปัญหา และพัฒนาอย่างมีระบบ มีความเข้าใจในปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหาของสังคม รู้จักปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เกิดความเหมาะสมที่ดำรง (หน่วยศึกษานิเทศก์.

2532 : 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาได้จัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของบุคคลและสังคม การจัดการศึกษาให้บรรลุตามจุดประสงค์นั้น ต้องอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนหลายประการที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ การจัดการระบบการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นงานที่ก่อรูปด้วยภารกิจที่ครอบคลุมงานทุก ๆ ด้านภายในโรงเรียน การบริหารโรงเรียนจะบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดส่วนหนึ่งที่สำคัญ คือ การเอื้อต่อกันระหว่างความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนกับทรัพยากรในการบริหาร และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้น การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงเป็นการพัฒนาการศึกษาที่เน้นความพยายามในการปรับปรุงแก้ไขส่วนบกพร่องและส่งเสริมส่วนที่ดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังที่กล่าวแล้วว่าการบริหารการศึกษา คือการให้บริการในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อดำเนินการปรับปรุงและส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้น (ประถม แสงสว่าง. 2527 : 2) ตลอดจนการพัฒนาบุคลากร และยังคงเป็นผู้นำทางวิชาการขึ้นในโรงเรียน สนับสนุนให้ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงาน จัดสรรเวลาให้ตามความเหมาะสมและให้ปฏิบัติหน้าที่ในบรรยากาศของการทำงานที่ดี

การบริหารงานในโรงเรียนมัธยมศึกษาต้องคำนึงถึงหน้าที่ในการบริหารงาน 6 ประการ คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานธุรการ การบริหารงานปกครอง การบริหารงานบริการ การบริหารงานโรงเรียนกับชุมชน และการบริหารงานทั่วไป (กองการมัธยมศึกษา, 2532ข) การบริหารงานวิชาการ หรือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร เป็นหัวใจของการบริหารงานโรงเรียน คุณภาพทางวิชาการของโรงเรียนจะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน

การบริหารงานวิชาการ หรือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย แนวทางการใช้หลักสูตรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งสายวิชาสามัญและสายวิชาชีพเหมาะสมกับวัย ตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองระดับ มีความหลากหลายในการดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสองระดับ มีความหลากหลายในการดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ตามโครงสร้างของหลักสูตรให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนทั้งสายวิชาสามัญ และสายวิชาชีพ ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพเป็นวิชาบังคับ โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนต้องเลือกเรียนสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง 12 หน่วยการเรียนรู้ จากวิชาพื้นฐานวิชาชีพ 6 สาขา ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และศิลปกรรม (กรมวิชาการ, 2529 : 9) สำหรับวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาพื้นฐานอาชีพ และวิชาเลือกตามหลักสูตรทั้ง 2 ระดับ ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ได้รับความสนใจจากนักเรียนและผู้ปกครอง นักเรียนและยังเป็นวิชาชีพที่สนองความต้องการของสังคม ตลอดจนการพัฒนาของประเทศที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากประเทศเกษตรกรรมไปเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Country) ตลอดจนสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพอิสระได้ การผลิตกำลังคนเพื่อให้ทันกับความต้องการของประเทศและสภาวะความเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้อยู่ โดยเฉพาะปัญหาการขาดแคลนแรงงาน หรือบุคลากรที่เป็นช่างฝีมือ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมรับสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ที่มีแนวโน้มในการพัฒนาอุตสาหกรรมมากขึ้น ซึ่งคาดว่าอีก 10 ข้างหน้า (พ.ศ. 2533 - 2543) ประเทศไทยจะมีประชากรเพิ่มขึ้นมาก ทำให้เกิดการผลักดัน

ประชากรเข้าสู่ตลาดแรงงานเป็นจำนวนมาก มีการต่อสู้แข่งขันเพื่อความอยู่รอดและแรงงานมีมาก ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่มีคุณภาพทั้งความรู้ และความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรม (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6. 2532 : 2) และทอมป์สัน (Thompson. 1973 : 97) เสนอความคิดไว้ว่า การศึกษาวิชาอาชีพในระดับมัธยมศึกษาเป็นเรื่องการเตรียมตัวของแต่ละบุคคลก่อนที่จะทำงาน เป็นการศึกษาหาความชำนาญในการทำงานทำให้นักเรียนสนใจเพื่อช่วยในการครองชีพของตนเอง

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบันพบว่าการบริหารงานวิชาการในเรื่องนี้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะในการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ค่อนข้างมาก โรงเรียนประสบปัญหานานาประการ ที่สำคัญคือปัญหาด้านบุคลากร ด้านการเงิน และงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและอุทิศเวลาในการปฏิบัติงานสอนอย่างแท้จริง งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ อุปกรณ์เครื่องมือไม่ทันสมัย และไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ซึ่งมีผลทำให้คุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับไม่สามารถสนองความต้องการของหน่วยงานหรือองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ และตามแนวความคิดของนายโกวิท วรพิพัฒน์ อธิบดีกรมสามัญศึกษา (กองแผนงาน. 2532 : 1) กล่าวไว้ในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาวิชาอาชีพ ต้องการเน้นการศึกษาอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โรงเรียนจะต้องดำเนินการต่าง ๆ อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

การศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความสนใจและมีความเห็นว่าการศึกษาวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสำคัญต่อชีวิตในอนาคตของเยาวชนของชาติ และมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศ แต่การจัดการศึกษาสายวิชาชีพดังกล่าวยังมีปัญหาอยู่และมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างมาก จากการศึกษาและติดตามการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา นำที่จะได้มีการศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขการบริหารงานสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ในการบริหารงานโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนผลจากการวิจัยเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ ใน เขตการศึกษาเดียวกัน

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของ ผู้เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ระหว่างทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญ ในเขตการศึกษา 6
3. เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ อาจนำไปใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์ ใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและการบริหารวิชาการสายอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน เขตการศึกษา 6 โดยศึกษาขอบเขตของเนื้อหาประชากร และกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน เขตการศึกษา 6 ในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านบุคลากร

1.1.1 ปริมาณและคุณภาพของครู

1.1.2 จรรยาบรรณของครู

1.2 ด้านงบประมาณ

1.2.1 ความเพียงพอด้านงบประมาณ

1.2.2 การใช้จ่ายเงินงบประมาณ

1.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์

1.3.1 ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์

1.3.2 การใช้ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์

1.4 ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.4.1 ความรู้ความเข้าใจของผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

1.4.2 การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม

2. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือผู้บริหารและผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 43 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยตำแหน่งโรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียน ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โรงเรียนละ 1 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สถานภาพโดยตำแหน่งของผู้เกี่ยวข้องกับ การบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ในพื้นที่ประกอบด้วย

- 3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
- 3.1.2 ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน
- 3.1.3 หัวหน้าหมวดวิชา
- 3.1.4 ครูผู้สอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและแนวทางการแก้ไขในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต การศึกษา 6 รวม 4 ด้าน คือ

- 3.2.1 ด้านบุคลากร
- 3.2.2 ด้านงบประมาณ
- 3.2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์
- 3.2.4 ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่ ซึ่งทำหน้าที่ในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต การศึกษา 6

1.2 ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ/ผู้ช่วย อาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่ช่วยผู้บริหารโรงเรียนบริหารงานด้านวิชาการใน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

1.3 หัวหน้าหมวดวิชา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่บริหารงานวิชาการหมวดวิชาอาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

1.4 ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนมัธยมศึกษา
ขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

2. งานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม หมายถึง การจัดการเรียนการสอน
วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งประกอบด้วยวิชาพื้นฐานอาชีพ และวิชาอาชีพที่ผู้เรียนเลือกเรียน
ได้แก่ ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างพิมพ์หนังสือและหารูปเล่ม ช่างเชื่อม ช่างโลหะ ช่างไฟฟ้า
ช่างวิทยุ ช่างซ่อมเบ็ดเตล็ด อื่น ๆ การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาการบริหารงานวิชาการใน 4 ด้าน คือ
ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

2.1 ด้านบุคลากร หมายถึง ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

2.2 ด้านงบประมาณ หมายถึง เงินงบประมาณที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ได้รับเพื่อใช้จ่ายในการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ เงินบำรุงการศึกษา เงินงบประมาณ ที่ได้รับจากกรมเจ้าสังกัด
และเงินอื่น ๆ ที่โรงเรียนได้รับ

2.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน วัสดุฝึก
เครื่องมือ เครื่องจักรกล เครื่องใช้อื่น ๆ ความตลอดถึง อาคารโรงฝึกงานที่สำหรับใช้เกี่ยวกับ
การเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในเขตการศึกษา 6

2.4 ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการ
บริหารงานและการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ที่เกี่ยวกับงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่าง
อุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

3. โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนระหว่าง 500 - 1,500 คน ตามเกณฑ์ที่กรมสามัญศึกษากำหนดไว้

4. เขตการศึกษา 6 หมายถึง พื้นที่ในการดำเนินการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง และอุทัยธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นแนวทางวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การมัธยมศึกษา การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา การบริหารงานวิชาการซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรมัธยมศึกษาและความสำคัญของการศึกษาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม สภาพปัญหาและการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตลอดจนปัจจัยการบริหารงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

การมัธยมศึกษา

การมัธยมศึกษา เริ่มมีขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2441 ซึ่งพระยาวิสุทธสุริยศักดิ์ (ม.ร.ว. เปีย มาลากุล) ร่างขึ้นทูลถวาย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 และตามโครงการศึกษา พ.ศ. 2441 ได้จัดการศึกษาเป็น 2 ประเภท คือ การเล่าเรียนสามัญศึกษาและการเล่าเรียนพิเศษ (ศุภร ศรีแสน. 2527 : 119) การเล่าเรียนสามัญศึกษา แบ่งลำดับชั้นเป็น 4 ชั้น คือ (1) การเล่าเรียนเบื้องต้นแรก (มูลศึกษา) (2) การเล่าเรียนเบื้องต้น (ประถมศึกษา) (3) การเล่าเรียนเบื้องต้นกลาง (มัธยมศึกษา) (4) การเล่าเรียนเบื้องต้นสูง (อุดมศึกษา) โดยการเล่าเรียนเบื้องต้นกลางหรือการมัธยมศึกษา ได้กำหนดเวลาเรียน 4 ปี อายุของผู้เรียนตั้งแต่ 14 ปี ถึง 17 ปี (สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ. 2530 : 16)

ในปีการศึกษา 2445 ได้มีการเปลี่ยนแปลงแผนการศึกษา โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นสามัญและวิสามัญศึกษา

สามัญศึกษา การศึกษาเกี่ยวกับวิชาความรู้ และการฝึกหัดที่เป็นสิ่งสามัญที่บุคคลทุกคนควรจะรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไป แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ มุลประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

วิสามัญศึกษา การศึกษาวิชาความรู้หรือศิลปะเฉพาะอย่าง เพื่อเป็นความรู้ เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพตามความสำเร็จ ความถนัด และความสามารถของแต่ละคน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ วิสามัญขั้นต้น วิสามัญขั้นกลาง และวิสามัญขั้นสูง

แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2446 และ พ.ศ. 2464 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเวลาเรียน 8 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี ตอนกลาง 3 ปี ตอนปลาย 2 ปี และเมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตย เมื่อ พ.ศ. 2475 แล้วได้กำหนดแผนการศึกษาขึ้นใหม่และประกาศใช้ในปีเดียวกันนั้นเอง ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2475 ได้แบ่งการมัธยมศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียนตอนละ 4 ปี ผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ปกติก็เข้าเรียนมัธยมวิสามัญ เพื่อเรียนวิชาชีพ แต่ถ้าผู้ใดสามารถเรียนตลอดถึงชั้นอุดมศึกษาได้ก็เข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเตรียมตัวเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย หรืออุดมศึกษาอื่น ๆ สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 2 แผนก คือ แผนกอักษรศาสตร์ และแผนกวิทยาศาสตร์ในชั้น ม.7 - 8

เนื่องจากแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2475 มีระยะเวลาในการศึกษาสามัญยาวเกินไป นักเรียนต้องเสียเวลาเรียนในสายสามัญถึง 12 ปี (ป.1 - 4 และ ม.1 - 8) และยังต้องเข้าเรียนต่อในสายสามัญอีก จึงได้มีการปรับปรุงใหม่เป็นแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2479 ซึ่งแบ่งการมัธยมศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ตอนละ 3 ปี ส่วนผู้ที่ จะเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องเรียนเตรียมอุดมต่ออีก 2 ปี สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะจัดขึ้นเอง (สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ. 2530 : 137 - 138)

ปี พ.ศ. 2484 กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าการเรียนของนักเรียนที่จบ ม. 6 มุ่งเข้าเรียนเตรียมอุดมศึกษากันมาก สมควรขยายชั้นเรียนเตรียมอุดมศึกษา จึงให้โรงเรียนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเปิดสอนชั้นเตรียมอุดมศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการดำเนินการสอบไล่ชั้นเตรียมอุดมศึกษาปีที่ 2

ในปี พ.ศ. 2494 ได้มีประกาศแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับหนึ่ง ซึ่งได้มีการจัดการมัธยมศึกษาออกเป็น 3 สาย คือ มัธยมศึกษาสามัญศึกษา มัธยมศึกษา และมัธยมศึกษาวิชาชีพ มัธยมศึกษา ได้แก่ การศึกษาวิชาสามัญต่อจากประถมศึกษาจัดสอนตั้งแต่ ม.1 - 3 สายสามัญ มัธยมศึกษาวิสามัญ ได้แก่ การศึกษาวิชาการซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้สำหรับไปศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือวิชาชีพ จัดสอนตั้งแต่มัธยมศึกษาวิสามัญตอนต้น ปีที่ 1 - 3 และมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีที่ 4 - 6 มัธยมศึกษาวิชาชีพได้แก่การศึกษาวិชาเฉพาะ ซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้สำหรับประกอบอาชีพ โดยรับช่วงจากประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือมัธยมวิสามัญศึกษา จัดสอนเป็นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

ระยะต่อมาได้มีความคิดในการจัดการศึกษาแบบผสมเริ่มขึ้นในประเทศไทย โดยมีโครงการปรับปรุงการศึกษาขึ้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อปี พ.ศ. 2494 โครงการนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญยูเนสโก ที่มาสำรวจประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2494 ได้พบว่าอัตรานักเรียนที่ออกกลางคันสูงมากและนักเรียนก็ขาดเรียนกันบ่อย ซึ่งคณะผู้สำรวจสันนิษฐานว่า เป็นเพราะหลักสูตรการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเน้นไม่ยืดหยุ่นพอจึงได้วางโครงการปรับปรุงศึกษาขึ้นในจังหวัดฉะเชิงเทราและต่อมาในปี พ.ศ. 2503 ได้ตั้งโรงเรียนแบบประสมที่ถาวรแห่งแรกของประเทศไทยที่จังหวัดนครราชสีมาโดยใช้โรงเรียนสุนารีวิทยา ดำเนินการทดลองมาจนถึงปัจจุบัน (สุภัทรา ทุมเกตุ. 2527 : 155)

ในปี พ.ศ. 2501 ได้มีการปฏิวัติ และสภาการศึกษาได้ร่างแผนการศึกษาชาติ เสนอคณะรัฐบาลและประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2503 เรียกว่า "แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503" ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาของชาติไปมาก ระดับประถมศึกษาให้เพิ่มจากเดิมเป็น 7 ปี ระดับมัธยมศึกษาศึกษาแบ่งเป็น 2 ตอน มัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งเป็นสายสามัญ 3 ชั้น และสายอาชีพ 1 - 3 ชั้น ส่วนประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งออกเป็น 3 สาย คือ สายสามัญ 2 ชั้น สายอาชีพ 1 - 3 ชั้น

หลังจากประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 มาเป็นเวลานานถึง 16 ปี จนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก คณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติ จึงได้ร่างแผนการศึกษาแห่งชาติขึ้น และได้ประกาศเป็นแผนการศึกษา

แห่งชาติ พุทธศักราช 2520 โดยให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียนตอนละ 3 ปี เวลาเรียนตลอดหลักสูตร 6 ปี ผู้เรียนมีอายุระหว่าง 12 - 17 ปี โดยประมาณการศึกษามุ่งให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพื่อจะนำไปยึดเป็นอาชีพต่อไป โดยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนต่าง ๆ คือ ดำเนินการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหลักสูตรจากระบบ 4 : 3 : 3 : 2 (3) เป็นระบบ 6 : 3 : 3 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 เป็นต้นไป กล่าวคือ ชั้นเรียนประถมศึกษา 6 ปี (ป.1 - 6) มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี (ม.1 - 3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี (ม.4 - 6) การศึกษาระดับนี้ ตอนต้นให้ผู้เรียนเลือกเรียนกลุ่มวิชาการ และวิชาชีพ ตามความถนัดและความสนใจอย่างกว้างขวาง ในตอนปลายจึงให้ผู้เรียนได้เน้นการเรียนกลุ่มวิชาที่ผู้เรียนจะยึดเป็นอาชีพต่อไป (สุพัตรา ชุมเกตุ. 2527 : 156)

ความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมือง และสร้างเด็กไทยให้มีความรู้ ความรับผิดชอบในหน้าที่การงานได้เท่าเทียมกับเด็กชาติอื่น ๆ ไว้ดังนี้ (สุกร ศรีแสน. 2527 : 117)

1. เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีทักษะอันพึงปรารถนา สามารถอยู่และทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ดี
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะอันเพียงพอแก่การประกอบอาชีพ พร้อมทั้งมีพื้นฐานความรู้ อันเป็นประโยชน์ในการฝึกงาน หรือการศึกษาต่อ
3. เพื่อให้ให้นักเรียนมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้มีชีวิตดำรงอยู่ได้ด้วยความสุข
4. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
5. เพื่อให้ให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางเศรษฐกิจ คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางวิชาชีพของตนเอง

6. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงการมีชีวิตอยู่ในสังคม คือ นับแต่บ้าน ถึงประเทศชาติและโลกภายนอก สามารถแก้ปัญหาและปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้

หน้าที่ของการมัธยมศึกษา

การมัธยมศึกษา เป็นการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ พลานามัย สังคม และพื้นฐานการประกอบอาชีพแก่เยาวชนในประเทศ ซึ่งการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีหน้าที่การดำเนินการดังนี้ (สุกร ศรีแสน. 2527 : 117 - 118)

1. สอนอบรมให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และช่วยให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (Adaptive Function)
2. ทำให้นักเรียน คิดและทำในสิ่งที่ เป็นประชาธิปไตยสามารถทำงานร่วมกันได้ด้วยดี โรงเรียนเป็นแห่งเดียวที่จะช่วยให้เกิดบูรณาการอย่างเต็มที่ (Integrating Function)
3. ส่งเสริมในส่วนที่นักเรียนมีความแตกต่างกัน เพื่อปลูกฝังความเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่น และมีความเป็นอิสระ (Differentiating Function)
4. อบรมฝึกฝนให้เด็กหนุ่มสาวเป็นประชาธิปไตยและขจัดความคิดเรื่องการแบ่งชนชั้น (Democratizing Function)
5. เตรียมนักเรียนให้สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น คือระดับอุดมศึกษา (Prepare for Future Study)
6. ช่วยนักเรียนแต่ละคนสำรวจสมรรถวิสัย ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ตามธรรมชาติของตนเอง เพื่อโรงเรียนจะได้จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน (Exploration)

การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

การบริหาร คือ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2524 : 1)

การบริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้อำนาจ ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ หรือคาดว่าจะมีการดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ได้ดำเนินการไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ (พัลล์ หันนาคินท์. 2524 : 5)

การบริหาร คือ การดำเนินงานของคณะบุคคล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หรือการทำงานของบุคคล ตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ (ทวน พันธพันธ์. 2528 : 3)

การบริหารการศึกษา หมายถึง การให้บริการในการทำการกิจการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการปรับปรุงและส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น (ประถม แสงสว่าง. 2527 : 2)

การบริหารการศึกษา คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินงาน เพื่อพัฒนาเด็กเยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมในทุกด้าน เช่น ความสามารถ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ทั้งในด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดี และมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่เป็นระเบียบแบบแผน (วิญญู สาธ. 2516 : 10)

การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคน ร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับบุคคล เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่ (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. 2522 : 3)

การบริหารโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่เยาวชนและผู้สนใจ เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะค่านิยม พฤติกรรมและคุณธรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและประเทศชาติ (วิจิตร วรุตบางกูร และพิชญา อีระกุล. 2520 : 3)

การบริหารโรงเรียน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลซึ่งเราเรียกว่า ผู้บริหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินการทางการศึกษาแก่สมาชิกในสังคมการดำเนินการต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามระบบที่สังคมกำหนดไว้ (นิพนธ์ กินาวงศ์. 2523 : 12)

ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า การบริหารโรงเรียน คือการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่จัดกิจกรรมทางการศึกษา เพื่อสมาชิกในสังคมประเทศชาติ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ทั้งสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และอยู่ในสังคมได้อย่างดี และมีความสุขในชีวิตตามสมควรแก่สภาพของตน

ภารกิจในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน

งานบริหารโรงเรียน

งานบริหารโรงเรียนมีขอบเขตกว้างขวางมาก ได้มีผู้จัดการแบ่งงานการบริหารโรงเรียนออกเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของงานไว้หลายแบบแผนด้วยกัน ส่วนใหญ่ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันจะผิดแปลกไปบ้างก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น งานบริหารโรงเรียนมีงานสำคัญอยู่ 6 ประการ (วิจิตร วรตบงกูร และพิชญา อีระกุล. 2520 : 30 - 31) ดังนี้

1. งานหลักสูตรและการสอน
2. งานบริหารบุคคล
3. งานกิจกรรมนักเรียน
4. งานอาคารสถานที่
5. งานงบประมาณและธุรการ
6. งานสัมพันธ์กับชุมชน

แคมเบล และคนอื่น ๆ (Campbell and others. 1986 : 96 - 129) ได้

แบ่งงานการบริหารการศึกษาออกเป็น 6 งาน ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การบริหารบุคลากร
4. การบริหารกิจการนักเรียน
5. สวัสดิการ
6. ธุรการและการเงิน

เอกสารการอบรมเตรียมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา รุ่นที่ 19 พ.ศ. 2525 ของกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ได้กล่าวถึงรายละเอียด ลักษณะงานบริหารในเรื่อง การบริหารงานบุคคลในโรงเรียนและการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา (กรมสามัญศึกษา. 2525 : 17 - 103) และเอกสารการประเมินมาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2531 และขอขยายหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา (กองการมัธยมศึกษา. 2532 : ข) ได้แยกงานการบริหารโรงเรียนไว้ดังนี้ คือ

1. การบริหารทั่วไป
2. งานธุรการ
3. งานวิชาการ
4. งานปกครองนักเรียน
5. งานบริหาร
6. งานโรงเรียนกับชุมชน

จากการจำแนกงานตามที่กล่าวมา เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว จะประกอบด้วยงานบริหารโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน คือ

1. งานบริหารด้านบุคลากร
2. งานบริหารด้านธุรการ
3. งานบริหารด้านกิจการนักเรียน
4. งานบริหารด้านวิชาการ
5. งานบริหารด้านอาคารและสถานที่
6. งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

การบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานทุกชนิดเพื่อส่งเสริมพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับครูหรือนักเรียน ก็ตาม (เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527 : 151)

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด (ภิญโญ สาธร.

2516 : 252)

งานวิชาการนับเป็นงานหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดในการบริหารงานของโรงเรียน ดังที่ มิลเลอร์ (Miller. 1965 : 175) กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนและมีความสำคัญมากที่สุด โรงเรียนต้องรับผิดชอบในการพัฒนางานของเยาวชน นักเรียนตลอดจนประชาชนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ค่านิยมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแนวทางที่สังคมและประเทศชาติต้องการ

งานวิชาการของโรงเรียนเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ (เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527 : 151) ดังนี้

1. หลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การบริหารบุคลากรทางวิชาการ
4. การนิเทศการศึกษา
5. การบริหารสื่อการสอน
6. กิจกรรมอื่น ๆ ที่เสริมการเรียนการสอน

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานสำคัญอันดับแรกที่ผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึง เพราะหน้าที่ของโรงเรียนก็คือ การให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่นักเรียนเป็นสำคัญ การบริหารงานด้านนี้อาจประมวลออกเป็นหัวข้อสำคัญ ๆ ได้ (วิจิตร วรุตบางกูร และสุพิทยา อีระกุล. 2520 : 31) ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ นโยบาย และวิธีการบริหาร
2. หลักสูตรและประมวลการสอน
3. ตารางสอน
4. อุปกรณ์การศึกษา

5. แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ
6. การแบ่งหมักรักเรียน
7. การนิเทศการสอน
8. การจัดห้องสมุด
9. การวัดผลและประเมินผล

หลักสูตรมัธยมศึกษา

หลักสูตรมัธยมศึกษาได้ปรับปรุงเน้นหลักสูตรกว้าง และสอดคล้องกับสภาวะความเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน ได้แก่ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ประเทศใช้เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2520 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2523 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจการเมืองของประเทศ และเป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบและพัฒนา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง มีความรู้และทักษะที่จะเป็นพื้นฐานเพียงพอในการปรับปรุงการดำรงชีวิต และการศึกษาเพิ่มเติม โดยให้มีความรู้ทั้งวิชาสามัญ และวิชาอาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล อีกทั้งยังเน้นการสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นทางด้านอาชีพ และเพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี มีพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยมีโครงสร้างของหลักสูตรกำหนดไว้ 5 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มภาษา ได้แก่ ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ได้แก่ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่มเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ได้แก่ พลานามัย และกลุ่มวิชาการงานอาชีพ ได้แก่ การงานและอาชีพ สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้น ได้กำหนดให้มีวิชาบังคับ คือ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาพลานามัย และวิชา

การงาน (บังคับในชั้น ม.1 - 3) วิชาคณิตศาสตร์และวิชาศิลปะศึกษา (บังคับในชั้น ม.1-2)
รวม 75 หน่วยการเรียนรู้ สำหรับวิชาเลือกให้เรียนวิชาต่าง ๆ ใน 6 กลุ่มวิชาตามข้อกำหนด
ของหลักสูตร โดยเลือกเรียนอย่างน้อย 24 หน่วยการเรียนรู้

โครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ให้มี 3 ระดับชั้น
เรียนมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 แสดงโครงสร้างมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

กลุ่มวิชา	จำนวนคาบ/สัปดาห์/ปี					
	ม.1		ม.2		ม.3	
	บังคับ	เลือก ไม่เกิน	บังคับ	เลือก ไม่เกิน	บังคับ	เลือก ไม่เกิน
1. ภาษา						
ภาษาไทย	4	-	4	2	4	4
ภาษาต่างประเทศ	-	6	-	6	-	8
2. วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์						
วิทยาศาสตร์	4	-	4	-	4	-
คณิตศาสตร์	4	-	4	-	-	6
3. สังคมศึกษา	5	2	5	2	5	4
4. พัฒนาบุคลิกภาพ						
พลานามัย	3	2	3	2	3	4
ศิลปะศึกษา	2	2	2	4	-	6

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มวิชา	จำนวนคาบ/สัปดาห์/ปี					
	ม.1		ม.2		ม.3	
	บังคับ	เลือก ไม่เกิน	บังคับ	เลือก ไม่เกิน	บังคับ	เลือก ไม่เกิน
5. การงานอาชีพ						
การงาน	4	-	4	-	4	-
อาชีพ	-	6	-	6	-	12
รวม	32		32		32	
กิจกรรม แะแนว และ สอนซ่อมเสริม	3		3		3	
รวมทั้งสิ้น	35		35		35	

ที่มา : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2525 : 3

เกณฑ์การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ประกอบด้วย
(กรมวิชาการ. 2520 : 4) มีรายละเอียดดังนี้

1. เวลาเรียน
2. หน่วยการเรียนรู้
3. วิชาบังคับและวิชาเลือก
4. การประเมินผลการเรียน
5. เกณฑ์การจบหลักสูตร
6. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
7. กิจกรรมต่าง ๆ
8. การจัดรายวิชา กลุ่มการงานอาชีพ
9. การอบรมนักเรียน

โครงสร้างมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ
5 กลุ่มวิชา ในแต่ละกลุ่มวิชาประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ ทั้งรายวิชาบังคับ ซึ่งนักเรียนทุกคน
ต้องเรียนเหมือนกันและรายวิชาเลือก ซึ่งเป็นรายวิชาที่จัดให้ผู้เรียนเรียนเป็นไปตามความต้องการ
ของแต่ละบุคคลคั้งนั้น โรงเรียนต้องจัดการสอนเป็นไป 2 แนวทาง คือ จัดเพื่อสนองความ
ต้องการที่จะให้ผู้เรียนเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับสูง และเพื่อให้ผู้เรียนจบสามารถออกไปดำรง
ชีวิตในสังคมและประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ซึ่งแนวทางที่สองมักจะจัดแผนการเรียนวิชาชีพให้
นักเรียนเลือกเรียนในมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ได้ 6, 6 และ 12 หน่วยการเรียนรู้ตาม
ลำดับ รวม 3 ปี 24 หน่วยการเรียนรู้ จาก 5 รายวิชา ดังนี้

1. อาชีพเกษตรกรรม
2. อาชีพช่างอุตสาหกรรม
3. อาชีพคหกรรม
4. อาชีพธุรกิจ
5. อาชีพนาฏศิลป์และดุริยางค์ศิลป์

นอกจากวิชาอาชีพตามหลักสูตรแล้ว โรงเรียนสามารถเปิดสอนวิชาอาชีพให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียนได้ตามที่กรมวิชาการ (2523 : 1 - 16) ได้กำหนดไว้ในเอกสารหลักสูตรวิชาชีพ เพิ่มเติม พ.ศ. 2521 จำนวน 313 รายวิชา จาก 6 สาขาวิชา คือ

1. อาชีพเกษตรกรรม	มีจำนวน 37 รายวิชา
2. อาชีพหัตถกรรม	มีจำนวน 54 รายวิชา
3. อาชีพพาณิชยกรรม	มีจำนวน 9 รายวิชา
4. อาชีพศิลปกรรมและหัตถกรรม	มีจำนวน 118 รายวิชา
5. อาชีพช่างอุตสาหกรรม	มีจำนวน 57 รายวิชา
6. อาชีพดนตรีนาฏกรรม	มีจำนวน 38 รายวิชา

การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โดยแบ่งกลุ่มวิชาได้ 8 กลุ่มวิชา (กรมวิชาการ, 2523 : 9 - 11) ดังนี้ คือ

1. กลุ่มช่างก่อสร้าง	มีจำนวน 9 รายวิชา
2. กลุ่มช่างยนต์	มีจำนวน 15 รายวิชา
3. กลุ่มช่างพิมพ์หนังสือและทำเล่ม	มีจำนวน 5 รายวิชา
4. กลุ่มช่างเชื่อม	มีจำนวน 2 รายวิชา
5. กลุ่มช่างโลหะ	มีจำนวน 11 รายวิชา
6. กลุ่มช่างไฟฟ้า	มีจำนวน 3 รายวิชา
7. กลุ่มช่างวิทยุ	มีจำนวน 3 รายวิชา
8. กลุ่มซ่อมเบ็ดเตล็ด	มีจำนวน 1 รายวิชา

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เป็นหลักสูตรหลังหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เป็นหลักสูตรที่จบในตัวเองเช่นเดียวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นอีกด้วย ความมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งเน้นกลุ่มวิชาตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ยึดเป็นอาชีพ และประกอบอาชีพได้จริง เหมาะสมกับความรู้ ความชำนาญที่จะสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยเลือกวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น และการดำรงชีวิต และศึกษาต่อในระดับที่สูงต่อไปอีกด้วย

โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยวิชาบังคับ และวิชาเลือกดังนี้

1. วิชาบังคับ เป็นวิชาที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน ซึ่งมีอยู่ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ดังนี้

1.1 วิชาบังคับที่เป็นวิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาไทย สังคม พละนาฏย และ วิทยาศาสตร์

1.2 วิชาบังคับที่เป็นพื้นฐานของวิชาชีพ ให้นักเรียนเลือกจากสาขาวิชาใด วิชาหนึ่งจาก 6 สาขาวิชาดังนี้ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม ศิลปกรรม

2. วิชาเลือก เป็นวิชาที่ผู้เรียนเลือกได้ตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจ มีวิชาที่ต้องเรียนตามหลักสูตร วิชาเลือกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 วิชาเลือกตามแผนการเรียน ให้ผู้เรียนเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นโดยตรง สำหรับสนองความมุ่งหมายของแต่ละคนในด้านอาชีพหรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.2 วิชาเลือกเสรี เป็นวิชาเลือกเรียนเพิ่มเติม เพื่อเสริมวิชาเลือกตามแผนการเรียนหรือสนองความสนใจของแต่ละบุคคล

โครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มีรายละเอียด

ดังนี้

1. วิชาบังคับ มี 2 ส่วน

1.1 วิชาสามัญ จำนวน 24 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

ภาษาไทย	6 หน่วยการเรียนรู้
สังคมศึกษา	6 หน่วยการเรียนรู้
พลานามัย	6 หน่วยการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์	6 หน่วยการเรียนรู้

1.2 วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ จำนวน 12 หน่วยการเรียนรู้ โดยเลือกจากสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง ต่อไปนี้

ช่างอุตสาหกรรม	12 หน่วยการเรียนรู้
เกษตรกรรม	12 หน่วยการเรียนรู้
คหกรรม	12 หน่วยการเรียนรู้
พาณิชยกรรม	12 หน่วยการเรียนรู้
ศิลปหัตถกรรม	12 หน่วยการเรียนรู้
ศิลปกรรม	12 หน่วยการเรียนรู้

หมายเหตุ วิชาพื้นฐานอาชีพสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ยกเว้นสาขาศิลปกรรม เป็นวิชาที่ตรงกับวิชาแกนวิชาชีพ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524

2. วิชาเลือก

2.1 วิชาเลือกตามแผนการเรียนรู้ เลือกจากกลุ่มวิชาต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้เป็นไปตามแผนการเรียนรู้

ภาษาไทย	ศิลปกรรม
สังคมศึกษา	ช่างอุตสาหกรรม
พลานามัย	เกษตรกรรม
วิทยาศาสตร์	คหกรรม
คณิตศาสตร์	พาณิชยกรรม
ภาษาต่างประเทศ	ศิลปหัตถกรรม

หมายเหตุ รายวิชาในกลุ่มวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม พณิชยกรรม และศิลปกรรม ให้เลือกจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2524 และหลักสูตรอื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติ

2.2 วิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่นักเรียนอาจเพิ่มเติมเพื่อเสริมวิชาเลือกตามแผนการเรียน หรือสนองความสนใจพิเศษ โดยเลือกจากกลุ่มวิชาที่ระบุใน 2.1

3. ประสานสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3.1 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีสาระสำคัญและรายวิชาสอดคล้องกันในวิชาบังคับตามข้อ 1.1 และ 1.2

3.2 ผู้เรียนสามารถโอนผลการเรียน ระหว่างหลักสูตรทั้งสองได้ในส่วนที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก

โครงสร้างมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

วิชาบังคับ 36 หน่วยการเรียนรู้

วิชาเลือก (จัดให้ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยการเรียนรู้)

วิชาสามัญ (24 หน่วยการเรียนรู้)	พื้นฐานวิชาอาชีพ (12 หน่วย)	วิชาเลือกตาม แผนการเรียนรู้	วิชาเลือกเสรี
ภาษาไทย (6 หน่วย)	ช่างอุตสาหกรรม (12 หน่วย)	ภาษาไทย	(อาจเลือกเพิ่มเติมเพื่อเสริม
สังคมศึกษา (6 หน่วย)	เกษตรกรรม (12 หน่วย)	สังคมศึกษา	วิชาเลือกตาม
พลานามัย (6 หน่วย)	คหกรรม (12 หน่วย)	พลานามัย	แผนการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ (6 หน่วย)	พาณิชยกรรม (12 หน่วย)	วิทยาศาสตร์	หรือเพื่อสนอง
	ศิลปหัตถกรรม (12 หน่วย)	คณิตศาสตร์	ความสนใจพิเศษ
	ศิลปกรรม (12 หน่วย)	ภาษาต่างประเทศ	

สาธารณสุขพื้นฐาน(12 หน่วย)	ช่างอุตสาหกรรม	โดยเลือกจาก
	เกษตรกรรม	กลุ่มวิชาที่ระบุ
	คหกรรม	ไว้ในวิชาเลือก
	พาณิชยกรรม	ตามแนวนแผน
	ศิลปหัตถกรรม	การเรียน)
	ศิลปกรรม	

- หมายเหตุ
1. วิทยาศาสตร์ บังคับ 6 หน่วยการเรียนรู้นั้นจะเลือกสาขาวิชาใดก็ได้ หรือเลือกจากหลายสาขาวิชารวมกันก็ได้
 2. วิชาเลือกตามแผนการเรียนรู้หมวดวิชาชีพเลือกจากหลักสูตรอื่น ๆ ที่ กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติ
 3. วิชาพื้นฐานวิชาชีพ ให้เลือกสาขาใดสาขาหนึ่งแต่เพียงสาขาเดียว
 4. วิชาเลือกตามแผนการเรียนรู้ที่เป็นหมวดวิชาชีพ จะต้องเลือกให้ สอดคล้องกับวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

หลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

กล่าวถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เวลาเรียน
2. จำนวนนักเรียน
3. การจัดคาบเรียน
4. หน่วยการเรียนรู้
5. วิชาบังคับและวิชาเลือก
6. การประเมินผลการเรียน
7. เกณฑ์การจบหลักสูตร
8. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
9. กิจกรรม

10. การแนะแนว

11. การสอนซ่อมเสริม

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม มัธยมศึกษาตอนปลาย

พุทธศักราช 2524 มีการจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาออกเป็น 2 แนวทาง เช่นเดียวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจัดเป็นการศึกษาทั้งวิชาบังคับในส่วนที่เป็นพื้นฐาน และวิชาเลือกตามความถนัดและความสนใจแยกออกเป็นวิชาเลือกตามแผนการเรียน และวิชาเลือกเสรี สำหรับวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม นักเรียนที่เลือกเรียนตามแผนการเรียนในอาชีพโดยตรง และยังเรียนในวิชาความรู้พื้นฐานวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และยังสามารถนำไปเสริมวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 2 ระดับ มีจุดมุ่งหมาย และจุดประสงค์ในการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนได้เลือกเรียนได้มีความรู้และประสบการณ์เมื่อเรียนจบหลักสูตรและเป็นไปตามลักษณะและหลักการของวิชาชีพ

จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายโดยสรุป ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการของวิชาอาชีพ พอที่จะไปปรับปรุงการดำรงชีวิตและเป็นพื้นฐานสำหรับเลือกวิชาอาชีพที่สูงขึ้น
2. เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดอุปนิสัยรักการทำงาน ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีความเข้าใจในงานและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นพื้นฐานสำหรับวิชาอาชีพต่อไป

ในการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในแต่ละรายวิชาต่าง ๆ มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อให้เห็นคุณค่าในการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานอาชีพช่างอุตสาหกรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในในอาชีพช่างอุตสาหกรรมและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้
3. เพื่อให้มีการพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหาและการคิดอย่างมีเหตุผล

4. เพื่อพัฒนาความสามารถส่วนบุคคล ให้มีความพร้อมทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
5. เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีในการทำงาน เช่น ความปรารถนา ความถูกต้องแน่นอน ความซื่อสัตย์ และนิสัยในการประกอบอาชีพนั้น
6. เพื่อให้เป็นคนที่มีความภาคภูมิใจและนิสัย สามารถเข้ากับคนอื่นได้และสามารถปรับตัวได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

7. ให้มีทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ
8. เพื่อให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างงานอาชีพ และการศึกษา
9. เพื่อให้มีการประกอบอาชีพอย่างอุตสาหกรรมได้ตามอัธยาศัย

จากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหา จุดมุ่งหมาย สรุปได้ว่าการนำหลักสูตรไปปฏิบัติเป็นภารกิจที่ผู้บริหารในฐานะผู้พัฒนาหลักสูตร ซึ่งมีบทบาทที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุจุดหมาย ดังที่ สุมิตร คุณานุการ (2518 : 6) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นความความานการที่จะทำ ให้หลักสูตรกลายเป็นการปฏิบัติขึ้นได้ เพราะการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึงการที่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูทำให้โครงการของหลักสูตรที่เป็นรูปเล่มไปปฏิบัติให้เกิดผล และในการเรียน การสอนมุ่งเน้นเนื้อหาหรือความรู้ที่มุ่งแต่จะให้ความเจริญทัดเทียมกับโลกตะวันตก จนลืมไปถึง สภาพความเป็นจริงและสอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ ย่อมทำให้เกิดปัญหาและจุดอ่อนในระบบการศึกษาอย่างมาก การจัดการศึกษาต้องมีทิศทาง มีความ สอดคล้องกับความต้องการสังคม ตลาดแรงงาน สามารถที่จะนำไปปฏิบัติงานได้จริง มีอาชีพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนที่เต็มตัวและสมบูรณ์ (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530 : 175) แต่การเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษามีปัญหาและอุปสรรคใน กระบวนการบริหาร ทั้งนี้เนื่องจากสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมืองได้มีการเปลี่ยนแปลง ไปตามความเชื่อเจตคติและค่านิยมในการศึกษาของผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับ การศึกษา ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง ดังที่ อริศรา ชูชาติ (กรมวิชาการ. 2532 : 20) กล่าวว่า การดำเนินการจัดการพัฒนาเจตคติให้กับผู้เรียนและผู้สอนแต่ละคนยังมีความ เชื่อค่านิยม และเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกัน

การเรียนการสอนสายวิชาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรได้เปิดโอกาสให้สามารถดำเนินการได้หลากหลาย มีความยืดหยุ่น เพื่อสนองความต้องการ ความถนัด ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาเกือบทุกโรงเรียน ยังประสบปัญหาและข้อจำกัดที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่ บัณฑิตในการบริหาร 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน โรงเรียนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนได้ประสบโดยตรง

ความสำคัญของการศึกษาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม

การศึกษาวិชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เป็นอาชีพที่สนองความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ ตลาดแรงงานของประเทศ ซึ่งมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Country) เกี่ยวกับแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม ทางภาคเกษตร เป็นสังคมอุตสาหกรรมใหม่ การจัดการศึกษาของประเทศย่อมต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ทั้งนี้เพื่อการพัฒนากำลังคนหรือแรงงานสู่ตลาดแรงงานทางภาคอุตสาหกรรม ที่มีความเจริญก้าวหน้าและขยายขอบเขตกว้างขวาง ความต้องการแรงงานประเภทช่างฝีมือหรือช่างอุตสาหกรรมจำนวนมาก ทำให้การจัดการศึกษามุ่งเน้นในการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์แก่นักเรียนในทางวิชาการสายวิชาชีพ โดยเฉพาะวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จากรายงานการวิจัยของสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6 (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6. 2532 : 16) ทำการสำรวจคุณลักษณะของแรงงานที่สถานประกอบการต้องการ ในเขตการศึกษา 6 พบว่าสถานประกอบการอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการแรงงานที่จบการศึกษาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	คิดเป็นร้อยละ	66.67
การศึกษาระดับปริญญาตรี	คิดเป็นร้อยละ	53.33
การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	คิดเป็นร้อยละ	50.00
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6	คิดเป็นร้อยละ	33.33
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3	คิดเป็นร้อยละ	30.00

เมื่อแยกวิเคราะห์ความต้องการตามสาขาวิชา สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดัง

ตาราง 2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงสถานประกอบการซึ่งต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับวิชาชีพต่าง ๆ

ลำดับ	สาขาวิชา	ร้อยละ
1	ช่างทั่วไป	16.67
2	ช่างโลหะ	3.33
3	ช่างกลโรงงาน	30.00
4	ช่างโซโด	3.33
5	ช่างเชื่อม	5.33
6	ช่างไฟฟ้า	26.67
7	ช่างยนต์	6.67
8	ช่างซ่อมบำรุง	3.33
9	ช่างเทคนิค	13.33
10	ช่างเขียนแบบ	3.33
11	พาณิช	3.33
12	การตลาด	3.33
13	บัญชี	16.67
14	ศิลป	3.33
15	เกษตร	10.00
16	วิศวกรโรงงาน-วิศวกรไฟฟ้า	36.67
17	อิเล็กทรอนิกส์	13.33
18	อุตสาหกรรมเคมี	13.33
19	คอมพิวเตอร์	3.33
20	เศรษฐศาสตร์	6.67
21	การบริหาร	13.33
22	การวิจัยอาหารสัตว์พัฒนาโคนม	3.33

จากตารางนี้พบว่า สถานประกอบการมีความต้องการแรงงานที่มีความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนี้

สาขาคำนวณวิศวกรรมโรงงาน - วิศวกรไฟฟ้า	ร้อยละ	36.67
สาขาช่างกลโรงงาน	ร้อยละ	30.00
สาขาช่างไฟฟ้า	ร้อยละ	26.67
สาขาช่างทั่วไป	ร้อยละ	16.67

แสดงว่าสถานประกอบการต่าง ๆ มีความต้องการแรงงานที่มีการศึกษา หรือความสามารถทางวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ และผลการศึกษารายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2525 : 430) ได้รวบรวมความต้องการแรงงานระดับต่าง ๆ ของประเทศในระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2529 ไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับการศึกษาปีที่ 16 เทียบเท่าระดับปริญญาตรี
จำนวน 98,600 คน
2. ระดับช่างเทคนิคหรือระดับการศึกษาจบปีที่ 14 เทียบเท่าระดับอนุปริญญา จำนวน 116,300 คน
3. ระดับช่างฝีมือหรือระดับการศึกษาจบปีที่ 12 เทียบเท่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 773,000 คน
4. ระดับช่างกึ่งฝีมือหรือระดับการศึกษาจบปีที่ 10 เทียบเท่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,110,000 คน

จากข้อมูลดังกล่าวมานี้ แสดงว่าปริมาณความต้องการกำลังคนของประเทศที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด รองลงมาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดการศึกษาที่กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนวิชาชีพในระดับมัธยมศึกษาจึงตรงกับความต้องการของการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการจัดเพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน การจัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โรงเรียนมัธยมศึกษาจึงให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

และพยายามจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเกิดผลอย่างจริงจังแก่ผู้เรียน เพื่อนำประสบการณ์ในการเรียนวิชาชีพไปใช้ในการประกอบอาชีพ

จากการสำรวจและรายงานข้อมูลของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี 2529 - 2532 ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย พบว่า การมีงานทำ โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานในช่วง 2529 - 2532 ตามตารางรายละเอียด ต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงการสำรวจและรายงานข้อมูลผู้ปฏิบัติงานทำงานแทนตามอุตสาหกรรม ปี 2529 - 2532

อุตสาหกรรม	2529*	2530*	2531**	2532**
เกษตรกรรม	16,070.4	15,659.4	16,236.0	17,350.0
เหมืองแร่	59.3	57.9	53.0	77.0
อุตสาหกรรม	2,300.0	2,738.7	2,760.0	2,705.0
การก่อสร้าง	677.9	817.4	727.0	824.0
สาธารณูปโภค	115.1	120.0	125.0	127.0
พาณิชยกรรม	2,707.3	3,086.3	3,166.0	3,134.0
การขนส่ง	589.3	674.7	691.0	680.0
บริการ	2,686.6	3,006.1	3,128.0	3,110.0
กิจการที่ไม่ระบุแน่ชัด	14.0	13.4	-	-
รวม	25,219.9	26,173.9	26,886.0	28,007.0

(หน่วย : พันคน)

*ข้อมูลเบื้องต้น จากรายงานการสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร ปี 2529 - 2530
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

**ประมาณการโครงสร้างประชากร และกำลังแรงงาน ปี 2531 - 2532 กรมแรงงาน

ที่มา : กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย. สถิติแรงงาน 2531. 2532 : 7

จากการรายงานการสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร ปี 2529 - 2530 ที่ได้จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และประมาณโครงสร้างประชากร และกำลังแรงงาน ปี 2531 - 2532 โดยส่วนรวมผู้มีงานทำด้านอุตสาหกรรมในประเทศและความต้องการแรงงานมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี มีแนวโน้มที่เป็นไปตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

การศึกษาเอกสารข้อมูลสถิติต่าง ๆ พบว่า ปริมาณความต้องการกำลังคนของประเทศ ที่จบการศึกษาในระดับต่าง ๆ มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงและมีปริมาณความต้องการกำลังคนทางด้านอุตสาหกรรมมากขึ้นจึงมีความจำเป็นอย่างสำหรับผู้รับผิดชอบงานทางการศึกษาต้องตระหนักในเรื่อง การดำเนินการจัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จึงมีความสำคัญต่อการศึกษาของนักเรียนอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของแต่ละบุคคลและสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สภาพปัญหาและการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงเรียนพยายามดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยอาศัยปัจจัยในการบริหารงานหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ คน หรือบุคลากร เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน โรงเรียนทุกโรงเรียนได้พยายามดำเนินการบริหารงานวิชาอาชีพดังกล่าวนี้ ให้เกิดผลดีแก่เยาวชนและตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

การดำเนินการบริหารโรงเรียนยังประสบปัญหาในการบริหารหลาย ๆ ด้าน ที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้บริหารการศึกษาในแต่ละระดับ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนจะต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน โรงเรียนยังไม่มีความพร้อมจากปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ในการบริหารงาน การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรย่อมมีปัญหามาจากผลการศึกษา

วิจัยพบว่า การจัดการศึกษาสายวิชาชีพที่กล่าวมานี้ ยังขาดบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และปัญหาการบริหารหลักสูตร ดังที่ สงวน ลักษณะ (2524 : 22 - 26) ได้ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพของโรงเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โรงเรียนยังขาดเอกสาร หลักสูตรและคู่มือต่าง ๆ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ด้านวิชาชีพโดยตรง ขาดสถานที่ เครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการสอนวิชาชีพ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่สนใจที่จะเลือกเรียนวิชาชีพต้องการเรียนแต่วิชาการเท่านั้น เพราะมุ่งเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปอีก และไชยพร คณิตจิตานนท์ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานอาชีพในด้านต่าง ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความไม่เพียงพอของครูผู้สอน การขาดแคลนหนังสือหรือคู่มือการเรียนการสอนความไม่เพียงพอ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกงานและเครื่องมือต่าง ๆ ความไม่พร้อมด้าน โรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติงานหรือสถานที่ทำการทดลองด้านวิชาชีพ ความไม่เหมาะสมของจำนวน นักเรียนต่ออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติงานต่าง ๆ นอกโรงเรียน

ปัจจัยการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน

การบริหารงานในองค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม จะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่มากน้อย เพียงใดขึ้นอยู่กับ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ของผู้บริหารหน่วยงานแล้ว ยังต้องมี องค์ประกอบในการบริหารงานหลายประการ จะทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบหรือสิ่งที่ช่วยในการบริหารงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ วิธีการบริหารและอื่น ๆ

การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยเฉพาะการจัดการเรียน การสอนวิชาชีพทางอุตสาหกรรมในโรงเรียน จะบรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ นั้นการดำเนินการบริหารจะต้องมีกระบวนการวิธีการในเชิงบริหาร โดยอาศัยทรัพยากรใน โรงเรียนและวิธีการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้ได้ผลผลิตออกมาตามความต้องการ แต่การใช้ปัจจัยต่าง ๆ ในการบริหารยังมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ ต้องหาแนวทาง พัฒนา ปรับปรุงแก้ไขให้เกิดผลดีแก่การบริหารโรงเรียน

จากสภาพในการบริหารวิชาการสายวิชาชีพทางอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ประสบปัญหาในการบริหารงานหลาย ๆ ด้านที่ทำให้การบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพดังกล่าว ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพทางอุตสาหกรรม เป็นวิชาชีพที่ได้รับความนิยมสนใจอย่างมากจากผู้เรียนและผู้ปกครองของนักเรียน และยังเป็นวิชาที่สนองความต้องการของ สังคม เศรษฐกิจของประเทศที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ได้จัดการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง พร้อมทั้งชุมชนหรือท้องถิ่น โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพทางอุตสาหกรรม โรงเรียนประสบปัญหาและอุปสรรคนานาประการในด้านบุคลากร เช่น ครูสอนวิชาชีพทางอุตสาหกรรมขาดความรู้ ความสามารถ วุฒิไม่ตรงตามที่ต้องการ มีครูไม่เพียงพอ ครูไม่อุทิศเวลาให้แก่หน้าที่การสอนของตน ครูไม่เข้าใจถึงหลักการสอนเป็นต้น ปัญหาด้านบุคลากรที่ผู้วิจัยพบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2532 : 28) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพของการจัดแบบเรียนวิชาชีพและการใช้แหล่งวิทยาการและสถานประกอบการ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีศึกษาธิการ จังหวัด ศึกษาในเทศก์เขต ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาการงานอาชีพ และเจ้าของสถาน ฝึกวิชาชีพ ผลการวิจัยพบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับบุคลากร

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2525 : 200 - 223) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการสอนวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จาก กลุ่มตัวอย่าง เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่าขาดบุคลากร ในหมวดวิชาอาชีพทุกวิชา อุปสรรคของการเปิดการเรียนการสอนวิชาเลือกในโรงเรียนส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค คือ ขาดครู

กนกรัตน์ ชาตูกว้าง (2524 : 143 - 145) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็น ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 พบว่า ครูไม่เข้าใจ หลักสูตรทำให้การใช้หลักสูตรไม่ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ และสมาน บุณรัตน์ (2524 : 126 - 130) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ ครูผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาการทำงานและอาชีพเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่สำคัญเรื่องหนึ่ง คือ การขาดความร่วมมือของครูในหมวดวิชาเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตร การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ไม่อาจจะทำได้อย่างกว้างขวาง เพราะขาดบุคลากร

จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า บุคลากรเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหาร ด้านหนึ่งที่ทำให้งานวิชาการสายวิชาอาชีพไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็น เรื่องที่ผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องจะต้องช่วยกันหาแนวทางในการแก้ไข เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จและเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ตลอดจนช่วยให้มีการปรับปรุง การบริหารการศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ด้านงบประมาณ

การจัดการเรียนการสอนสายวิชาอาชีพทุกสาขาวิชา จะต้องใช้วัสดุเครื่องมือ เครื่องใช้ในการฝึกงาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ สำหรับไปประกอบอาชีพในอนาคต โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากมีเงินหรืองบประมาณเพียงพอแต่ ปัญหาและอุปสรรคที่พบอยู่ในโรงเรียนมัศึกษานั้น โรงเรียนได้รับงบประมาณจัดสรรจาก กรมสามัญศึกษาน้อยขาดงบประมาณดำเนินการในด้านต่าง ๆ เช่น ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุฝึกงานตลอดจนค่าตอบแทนแก่บุคลากรที่จะดำเนินการ ในกระบวนการเรียนการสอนให้ครบวงจรได้

จากผลงานการวิจัยของ ปัญญา แก้วกียูร (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา พบว่า ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของครูใหญ่ มีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องสำคัญ คือ ขาดสื่อ การเรียนและขาดงบประมาณและเรื่องอื่น ๆ อุษา เหมตะศิลป์ (2524 : 18 - 21) ได้ทำ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในการส่งเสริมนักเรียน
ออกฝึกงานอาชีพนอกสถานที่ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ไม่มีงบประมาณ
พอที่จะส่งนักเรียนออกไปฝึกงาน และมีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายของครูผู้นิเทศ และขาดกำลังใจ
ที่จะออกไปนิเทศ

การนำเงินงบประมาณหรือเงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน ซื้อวัสดุเพื่อให้
นักเรียนได้ปฏิบัติหรือซื้อวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญมาก
ต่อการเรียนวิชาอาชีพจะทำให้งานด้านวิชาการสายวิชาอาชีพได้พัฒนา มีความเจริญก้าวหน้าและ
เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์

การเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียน จะต้องมียุสคฝึกงานและเครื่องมือเครื่อง
ใช้ในวิชาอาชีพสาขาค่าง ๆ มากมายนอกจากนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม จะต้อง
ใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการเรียนการสอนของครูและนักเรียน โรงเรียนต้องลงทุน
มากในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ การนำเครื่องมือมาใช้ให้ตรงกับบทเรียน และมี
เครื่องมือเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะได้เรียนและฝึกทักษะ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ จะต้องทันสมัย และบำรุงรักษาให้อยู่
ในสภาพดีตลอดเวลา ดังที่ ไชยพร คัตติจิตานนท์ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
สภาพการเรียนการสอนวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในเขต
การศึกษา 8 พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานอาชีพของโรงเรียนประสบปัญหาด้านความ
ไม่เพียงพอของจำนวนครูผู้สอนขาดหนังสือและคู่มือการสอน ความไม่เพียงพอด้านอุปกรณ์การสอน
อุปกรณ์ฝึกงานและเครื่องมือต่าง ๆ นิพนธ์ ให้งาม (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง
ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา 6 พบว่า การจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานอาชีพไม่พอ
กับจำนวนนักเรียนทุกสาขาวิชา

4. ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

การจัดการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรม จัดเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน จะต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนด้านต่าง ๆ เช่น ด้านบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ การจัดแผนการเรียน การแนะแนว ปริมาณวัสดุอุปกรณ์ และความต้องการของท้องถิ่น โรงเรียนจะต้องมีวิธีการบริหารหรือกระบวนการบริหารให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่กรมวิชาการ (2521 : คำนำ) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดแผนการเรียนไว้ว่า การจัดแผนการเรียนโรงเรียนต้องคำนึงถึงในเรื่องจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอน จำนวนครูผู้สอน ปริมาณวัสดุอุปกรณ์และความต้องการของท้องถิ่น ยาใจ แสงศักดิ์ (2529 : 54) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการแนะแนวโดยสรุปว่าเป็นการรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพให้บริการปรึกษาด้านอาชีพ เพื่อเลือกเรียนวิชาอาชีพในแผนการเรียนต่าง ๆ ให้คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ การจัดประสบการณ์ในด้านอาชีพ การติดตามความสำเร็จในการเลือกอาชีพของนักเรียน เป็นต้น ส่วนด้านบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการบริหารอย่างมากถือว่าเป็นปัจจัยหลักในการบริหารงาน มีความเพียงพอ หรือปริมาณที่เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา การดำเนินการบริหารงานวิชาการ สายวิชาชีพจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ถ้ามีปัญหและอุปสรรคดังกล่าวมาแล้ว การดำเนินการจัดการเรียนอาชีพสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครองทั้งหมดชนไม่สามารถจะทำได้ ดังที่ ไชยพร ดัชนีจิตานนท์ (2529 : บทคัดย่อ) วิจัยพบว่า ปัญหาการสอนวิชาพื้นฐานอาชีพในด้านต่าง ๆ ว่า เป็นเรื่องที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ การขาดหนังสือ หรือคู่มือการเรียนการสอนความไม่เพียงพอในด้านอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกงานและเครื่องมือต่าง ๆ ความไม่พร้อมด้านโรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติการ หรือสถานที่ทำการทดลองงานวิชาชีพ การฝึกงานนอกสถานที่ มีปัญหาในการจัดการของโรงเรียน

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน มีส่วนทำให้เกิดปัญหาและทำให้การบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพทางอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ไม่สามารถผลิตกำลังคนป้อนตลาดแรงงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน และสนองความต้องการของสังคม เศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่

โรงเรียนต้องหาแนวทางหรือรูปแบบในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อประโยชน์แก่เยาวชนของชาติ ในอนาคตต่อไป สำหรับแนวทางแก้ไข ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาในแต่ละด้านน่าจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาแตกต่างกันไป เช่น ด้านบุคลากร โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรในการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม จะมอบหมายให้ครูอาจารย์สายวิชาสามัญที่มีความสนใจและมีความถนัดในสาขาวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมสาขาใด สาขาหนึ่งเข้ารับการฝึกอบรมระยะสั้น สามารถดำเนินการหรือรับผิดชอบในการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมได้ ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุฝึกผู้เรียนที่สนใจและต้องการเรียนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมควรจะต้องจ่ายเงินบำรุงการศึกษาเป็นค่าวัสดุฝึกเพิ่มมากขึ้นกว่าผู้เรียนสายวิชาสามัญ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมโดยตรงยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาไว้ งานวิจัยที่นำมากล่าวต่อไปนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาพื้นฐานอาชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยเกี่ยวกับวิชาอาชีพอื่น ๆ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวนี้อาจจะมีผลและแนวทางในการดำเนินการต่อการจัดการศึกษาวิชาอาชีพบ้างตามสมควร งานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีโดยสังเขป ดังต่อไปนี้ คือ

งานวิจัยของ จำเริญ น้อยท่าช้าง (2524 : 41 - 46) ได้ทำการสำรวจเรื่องความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนวิชาอาชีพของเด็ก ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนในเขตการศึกษา 4 จำนวน 937 คน ผลการสำรวจพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้เด็กเรียนวิชาอาชีพเหมือนกับอาชีพของตนที่มีอยู่ในท้องถิ่น อาชีพในอนาคตของเด็ก ต้องการให้รับราชการเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.61 รองลงมาคือ อยากให้ทำงานเกี่ยวกับช่างยนต์หรือช่างก่อสร้าง ร้อยละ 13.98 ส่วนความต้องการเกี่ยวกับวิชาเลือกที่ต้องการให้เด็กเลือกเรียน ส่วนใหญ่ต้องการให้เลือกเรียนวิชาสามัญ คิดเป็นร้อยละ 75.99 ต้องการให้เลือกเรียนวิชาอาชีพเพียง ร้อยละ 24.01

ไชยพร คัตติจิตานนท์ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "สภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานอาชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 8" โดยใช้วิธีการใช้แบบสอบถามและแบบสังเกต จากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 620 คน และครูผู้สอนวิชาพื้นฐานอาชีพ จำนวน 119 คน ในเขตการศึกษา 8 ผลการวิจัยสภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานอาชีพด้านต่าง ๆ พบว่าหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ซึ่งเป็นวิชาบังคับมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง บริการด้านแนะแนวอาชีพที่โรงเรียนจัดขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยในเรื่องการสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่จะตัดสินใจเลือกแผนการเรียนและที่โรงเรียนจัดอยู่ในระดับน้อย คือ การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพให้นักเรียนทราบโดยทั่วกัน พฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียนและพฤติกรรมด้านการสอนของครูผู้สอน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก กิจกรรมที่ครูสอนอยู่ในระดับน้อย เช่น การเชิญวิทยากรหรือบุคคลในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียน การพานักเรียนไปศึกษาดูงาน นอกสถานที่ในด้านวิชาชีพในท้องถิ่นและการให้นักเรียนจัดทำป้ายนิเทศเกี่ยวกับงานอาชีพ สำหรับสื่อการเรียนการสอนมีความเพียงพออยู่ในระดับน้อยทั้งสิ้น และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการออกไปฝึกปฏิบัติงานในสถานที่ต่าง ๆ นอกโรงเรียน

ด้านการวัดผลและการประเมินผลเรื่องที่มีการปฏิบัติที่อยู่ในระดับน้อยมาก คือการที่ครูผู้สอนให้นักเรียนมีส่วนในการตั้งเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ส่วนวิธีการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนที่ครูผู้สอนใช้อยู่ในระดับมากกว่าวิธีอื่น ๆ คือ การพิจารณาผลงานที่นักเรียนทำส่ง การสังเกตการฝึกปฏิบัติงานของนักเรียนและสังเกตความสนใจในการเรียน

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในด้านต่าง ๆ พบว่า เรื่องที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ความไม่เพียงพอของครูผู้สอน การขาดแคลนหนังสือ หรือคู่มือการเรียน การสอนความไม่เพียงพอด้านอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกงานและเครื่องมือต่าง ๆ ความไม่พร้อมด้านโรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติงานหรือสถานที่ทำการทดลองด้านวิชาอาชีพ ยิ่งไปกว่านั้นปรากฏว่ามีความไม่เหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่ออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ และการให้นักเรียนไปฝึกปฏิบัติงานในสถานที่ต่าง ๆ นอกโรงเรียน

ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เกี่ยวกับสภาพการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนที่มีแผนการเรียนเน้นทางวิชาอาชีพกับนักเรียน ที่มีแผนการเรียนที่เน้นวิชาสามัญ เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนและปัญหาการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอาชีพในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โสภณ โสมติ (2526 : 123 - 124) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มการงานและอาชีพ ในหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 6" กลุ่มประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ ทำการศึกษาประกอบด้วย หัวหน้าสถานศึกษา 118 คน ผู้ช่วยวิชาการ 118 คน และครูผู้สอน กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ 236 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความ เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มการงานและอาชีพอยู่ในระดับค่อนข้างดีเกี่ยวกับการดำเนินการ ในกิจกรรมการใช้หลักสูตรกลุ่มการงานและอาชีพ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนได้ดำเนินการ อยู่ในระดับมาก ในเรื่องการจัดแผนการเรียนการวางแผนการสอน เทคนิคและวิธีสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียน และการดำเนินการอยู่ในระดับน้อยเกี่ยวกับเรื่องสื่อการเรียน และสถานที่ใช้สอนและฝึกงาน ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนประสบปัญหามาก ในเรื่องสื่อ การเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยได้แก่ การวางแผนการสอนสถานที่ใช้สอนและฝึกงาน การวัดผลและ ประเมินผลการเรียนและเรื่องเทคนิค และวิธีสอน

นิพนธ์ ให้งาม (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง "ปัญหาการจัดการ การเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6" ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 42 คน หัวหน้าหมวดวิชาการงานและ อาชีพ 42 คน และครูแนะแนว 42 คน รวม 126 คน โดยให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผลจากการศึกษาพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ งบประมาณ และด้านการแนะแนวอาชีพ เน้นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาการงานและอาชีพ และครูแนะแนว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ไม่แตกต่างกัน ด้านการศึกษาเปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาอาชีวระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีวระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างโรงเรียนที่เข้าโครงการ กับโรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการ พบว่า ปัญหาในการจัดส่งนักเรียน ไปฝึกงานนอกสถานที่ที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาการจัดแผนการเรียนตามการแนะแนวอาชีพในโรงเรียน และด้านการจัดสรรงบประมาณไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว พบว่า การบริหารงานทางด้านวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาระดับหนึ่งที่มีปัญหาในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน อย่างมากโดยเฉพาะปัญหาจากปัจจัยหลัก ได้แก่ บุคลากร เงิน งบประมาณที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์และ การจัดการ หรือการบริหารในองค์การ ตลอดจนปัญหาที่เกิดจากตัวผู้บริหารเอง ซึ่งจะทำให้การ ดำเนินการบริหารงานทางด้านวิชาการไม่บรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพไม่เท่าที่ควรจะเป็นไปได้ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีวด้วย โดยเฉพาะอาชีพช่าง อุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนย่อมจะพบปัญหาและ อุปสรรคในการบริหารงานและอาจจะพบแนวทางการแก้ไขที่ดี มีประโยชน์ต่อการบริหารงาน ในโรงเรียนในด้านนี้ด้วย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง เขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้องในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน แต่ละด้านมีปัญหาในระดับมาก

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง เขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 ซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล แล้วนำเครื่องที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างตามตาราง 4 แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS*

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ กลุ่มบุคคลภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 จำนวน 43 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มประชากรโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจำแนกออกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 1 คน หัวหน้าหมวดวิชา 1 คน และสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากครูผู้สอนโรงเรียนละ 1 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 172 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในเขตการศึกษา 6

จังหวัด	จำนวน โรงเรียน กลุ่ม ประชากร	ผู้บริหาร โรงเรียน	ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน	หัวหน้าหมวด วิชา	ครูผู้สอน
1. ลพบุรี	5	5	5	5	5
2. ชัยนาท	5	5	5	5	5
3. พระนครศรีอยุธยา	9	9	9	9	9
4. สระบุรี	10	10	10	10	10
5. สิงห์บุรี	5	5	5	5	5
6. อ่างทอง	6	6	6	6	6
7. อุทัยธานี	3	3	3	3	3
รวม	43	43	43	43	43

รวมทั้งสิ้น

172

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อรวบรวมระดับปัญหาต่าง ๆ และแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพข้างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 โดยปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหา

จากปัจจัยในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ทั้งนี้ได้แบ่งแบบสอบถามดังกล่าวออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ตัวเลือก โดยถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน พร้อมทั้งให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างและวิธีการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาจากหนังสือทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาจากแบบสอบถามของผู้วิจัยอื่น ๆ ได้แก่ จงกลณี อรุณไพโรจน์ (2527 : 132 - 147) ไชยพร ศัพท์จิตานนท์ (2525 : 177 - 190) และนิพนธ์ ให้งาม (2530 : 112 - 117)

การตรวจสอบเครื่องมือคือ

การหาความเที่ยงตรง (Validity) เมื่อสร้างข้อคำถามเสร็จแล้วผู้วิจัยนำไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (รายนามปรากฏในภาคผนวก ค) ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา การบริหารการศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และเคยผ่านงานการวิจัยทางการศึกษามาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา เนื้อหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้ให้ ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำได้ให้แบบสอบถามมีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามไปใช้กับผู้บริหารโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมในโรงเรียนที่อยู่นอกเขต การศึกษา 6 จำนวน 20 คน และนำข้อมูลที่ได้มาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธี หาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) และได้รับปรับปรุงข้อคำถาม เมื่อพบว่าระดับค่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต่ำกว่า .70 และนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงได้ไปทดลองอีกครั้ง ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นแบบทดสอบที่พัฒนาได้แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ลักษณะของปัญหา	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น (α)
ด้านบุคลากร	9	0.8674
ด้านงบประมาณ	7	0.8784
ด้านวัสดุอุปกรณ์	7	0.8554
ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียน การสอน	6	0.8234
แบบทดสอบรวมทั้งฉบับ	29	0.9448

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยบางส่วนได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และ บางส่วนได้ส่งทางไปรษณีย์ ถึงกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรง แล้วให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืน ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยได้แนบซองพร้อมแนบไปไว้กับแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อความสะดวก ของผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนกลับให้ผู้วิจัย และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามส่งกลับคืนมาตามจำนวนใน ตาราง 6

การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ

1. ทานแบบสอบถามที่คำตอบสมบูรณ์จำนวน 146 ฉบับ มาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ ดังนี้

1.1 แบบสอบถามระดับปัญหาในการบริหารงานแต่ละด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จะให้คะแนนเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามระดับของปัญหา น้อยที่สุด น้อยปานกลาง มาก และมากที่สุด ตามลำดับ

1.2 นำคะแนนที่ได้ไปคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแบบ SPSS[®] เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. แนวทางแก้ไขปัญหากว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อของแนวทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ แล้วรวบรวมความถี่ของแต่ละหัวข้อที่กำหนดไว้ในข้อปัญหานั้น ๆ แล้วเสนอวิธีการที่มีความถี่ในการใช้มากไปหาน้อยตามลำดับ

วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS[®] สำหรับสถิติที่ใช้คือสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ในการตรวจสอบระดับปัญหา โดยยึดค่าของระดับปัญหา 3.0 เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบ แล้วใช้ค่าสถิติ t-test แบ่งกลุ่มตัวอย่างเดียวตรวจสอบว่าถ้าระดับปัญหามากกว่า 3 อย่าง มีนัยสำคัญ คือว่ามีปัญหาอยู่ในระดับสูง ส่วนระดับปัญหาที่ต่ำกว่าระดับ 3 อย่างมีนัยสำคัญคือว่ามีปัญหาอยู่ในระดับต่ำ ในการทดสอบระดับความแตกต่างกันของปัญหาตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และ เมื่อพบความแตกต่างจะตรวจสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman -Keuls)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมาย เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าสถิติ t (t-test)
F	แทน ค่าสถิติ F
p	แทน ค่าระดับความน่าจะเป็น (Probability)
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
MS	แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม
SS	แทน ผลรวมของความเบี่ยงเบนกำลังสอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูล ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS* ตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอน
2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 ระหว่างทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอนใน

แต่ละด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

3. รวบรวมแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 ของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนในแต่ละด้าน รวม 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามที่เคยปฏิบัติมาแล้ว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบระดับของปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา ครูผู้สอนในแต่ละด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเปรียบเทียบกับค่าระดับ 3 เป็นเกณฑ์ กล่าวคือ ถ้าพบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ต้องการเปรียบเทียบ มากกว่าหรือน้อยกว่า 3 อย่างเชื่อถือได้ โดยใช้ค่าสถิติ t ก็ยอมรับว่ากลุ่มนั้น ๆ มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหายู่ในระดับมาก หรือระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามแต่กรณี

ตาราง 7 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่าง
อุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง โดยมีเกณฑ์ระดับปัญหามากลางเป็น 3.00

ด้านที่	ลักษณะของปัญหา	N	ระดับความคิดเห็น		t
			$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านบุคลากร	146	2.385	0.902	-8.221**
2	ด้านงบประมาณ	146	2.655	0.992	-0.548
3	ด้านวัสดุอุปกรณ์	146	3.056	0.957	0.717
4	ด้านการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน	146	4.645	1.335	14.892**

** $P < .01$

ตาราง 7 แสดงผลการวิจัยพบว่าบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความเห็นว่
การบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม มีปัญหามากด้านการบริหารหลักสูตร
และการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์
มีปัญหามากลาง ส่วนด้านบุคลากรมีปัญหาน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งตั้งไว้ว่าระดับปัญหาในการบริหารงาน
วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง เขตการศึกษา 6
ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้องในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหาร
หลักสูตรและการเรียนการสอน แต่ละด้านมีปัญหในระดับมาก

ตาราง 8 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน โดยมีเกณฑ์ระดับปัญหาคือค่ากลางเป็น 3.00

ด้านที่	ลักษณะของปัญหา	N	ระดับความคิดเห็น		t
			$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านบุคลากร	35	2.498	1.325	-2.239*
2	ด้านงบประมาณ	35	3.004	1.277	0.019
3	ด้านวัสดุอุปกรณ์	35	3.049	1.319	0.219
4	ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน	35	4.807	1.816	5.886**

* $P < .05$

** $P < .01$

ตาราง 8 แสดงผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า การบริหารงาน วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน มีปัญหา มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์ มีปัญหาคือค่ากลาง ส่วนด้านบุคลากร มีปัญหาน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพข้าง
อุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน โดยมีเกณฑ์ระดับปัญหากลาง
เป็น 3.00

ด้านที่	ลักษณะของปัญหา	N	ระดับความคิดเห็น		t
			$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านบุคลากร	41	2.308	0.689	-6.420**
2	ด้านงบประมาณ	41	2.581	0.080	-3.167**
3	ด้านวัสดุอุปกรณ์	41	2.742	0.748	-2.205*
4	ด้านการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน	41	4.378	1.195	7.382**

* $P < .05$

** $P < .01$

จากตาราง 9 แสดงผลการวิจัยพบว่า ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพข้างอุตสาหกรรม เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนมีปัญหาอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาเล็กน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากรและด้านงบประมาณมีปัญหาเล็กน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 10 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่าง
อุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชา โดยมีเกณฑ์ระดับปัญหาคือปานกลางเป็น
3.00

ด้านที่	ลักษณะของปัญหา	N	ระดับความคิดเห็น		t
			$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านบุคลากร	35	2.457	0.833	-3.853**
2	ด้านงบประมาณ	35	3.077	0.904	0.507
3	ด้านวัสดุอุปกรณ์	35	3.155	0.927	0.989
4	ด้านการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน	35	4.700	1.065	9.439**

** $p < .01$

จากตาราง 10 แสดงผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าหมวดวิชามีความเห็นว่าการบริหารงาน
วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เมื่อวิเคราะห์ที่เป็นรายด้าน พบว่า หัวหน้าหมวดวิชา
มีความเห็นว่าการบริหารด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีปัญหาอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 ด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านบุคลากรมี
ปัญหาน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 แสดงและตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่าง
อุตสาหกรรม ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยมีเกณฑ์ระดับปัญหามากลางเป็น 3.00

ด้านที่	ลักษณะของปัญหา	N	ระดับความคิดเห็น		t
			$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านบุคลากร	35	2.292	0.656	-6.376**
2	ด้านงบประมาณ	35	3.220	0.823	1.582
3	ด้านวัสดุอุปกรณ์	35	3.334	0.660	2.999**
4	ด้านการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน	35	4.742	1.167	8.834**

** $p < .01$

จากตาราง 11 แสดงผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า การบริหารงาน
วิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม เมื่อวิเคราะห์ที่เป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหาร
หลักสูตร และการเรียนการสอน และด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 ด้านงบประมาณมีปัญหาปานกลาง ส่วนด้านบุคลากรมีปัญหาน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

จากการตรวจสอบระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม
ตามความเห็นของผู้เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่าทุกกลุ่มต่างเห็นว่า การบริหารงานวิชาการด้าน
การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนมีปัญหามาก ด้านบุคลากรมีปัญหาน้อย ส่วนด้าน
งบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาปานกลาง ยกเว้นกลุ่มผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งมีความ
เห็นว่าด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาน้อย และกลุ่มครูผู้สอน ซึ่งมีความเห็นว่าด้าน
วัสดุอุปกรณ์มีปัญหา

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ ข้างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน ในแต่ละด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากรในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพข้างอุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	1.171	0.390	0.474	0.700
ภายในกลุ่ม	142	116.981	0.823		
รวม	145	118.152			

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากรในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพข้างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ในเขตการศึกษา 6 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งใจว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาชีพข้างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง เขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอน แตกต่างกัน

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
งบประมาณในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหาร
โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	8.783	2.927	3.103*	0.028
ภายในกลุ่ม	142	133.982	0.943		
รวม	145	142.765			

*P < .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณในการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพทางอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ในเขตการศึกษา 6 แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของทุกกลุ่มเกี่ยวกับปัญห
ด้านงบประมาณในการบริหารงานด้านวิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรม โดยวิธีของ
นิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls) จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS* ผลปรากฏตาม
ตาราง 14

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพข้างอุตสาหกรรมของบุคลากรกลุ่มต่าง ๆ ในโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร โรงเรียน	ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน	หัวหน้าหมวด วิชา	ครูผู้สอน
	$\bar{X}$	(3.004)	(2.581)	(3.077)	(3.220)
ผู้บริหารโรงเรียน	3.004	-	0.422	0.073	0.216
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน	2.581	-	-	0.496	0.639*
หัวหน้าหมวดวิชา	3.077	-	-	-	0.143
ครูผู้สอน	3.220	-	-	-	-

*p < .05

ตาราง 14 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านงบประมาณของครูผู้สอนกับผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนมีความเห็นว่ามีปัญหามากกว่าผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
 วัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหาร
 โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	7.102	2.367	2.674*	0.049
ภายในกลุ่ม	142	125.692	0.885		
รวม	145	132.794			

*P < .05

ตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน
 หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารวิชาการสายวิชา
 อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
 การศึกษา 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของทุกกลุ่มเกี่ยวกับปัญห
 ด้านวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม โดยวิธีของนิวแมนคูลส์
 (Newman-Keuls) จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS* ผลปรากฏตามตาราง 16

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
 วัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพข้างอุตสาหกรรมของบุคลากรกลุ่มต่าง ๆ
 ในโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้บริหาร โรงเรียน	ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน	หัวหน้าหมวด วิชา	ครูผู้สอน
	$\bar{X}$	(3.049)	(2.792)	(3.155)	(3.334)
ผู้บริหารโรงเรียน	3.049	-	0.257	0.106	0.285
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน	2.792	-	-	0.363	0.542*
หัวหน้าหมวดวิชา	3.155	-		-	0.179
ครูผู้สอน	3.334	-			-

*p < .05

จากตาราง 16 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ
 ด้านวัสดุอุปกรณ์ของครูผู้สอนกับผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 โดยครูผู้สอนมีความเห็นว่ามีปัญหามากกว่าผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ส่วนความคิดเห็น
 ของกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่าง
อุตสาหกรรม ระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และ
ครูผู้สอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	4.282	1.427	0.797	0.497
ภายในกลุ่ม	142	254.186	1.790		
รวม	145	258.468			

ตาราง 17 แสดงว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน
หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน
ในการบริหารวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2
ที่ตั้งไว้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง เขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน แตกต่างกัน

ตาราง 18 แสดงอันดับของปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน
วิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านบุคลากร

อันดับประเด็นปัญหา	อันดับแนวทางแก้ไขปัญหาก็ปฏิบัติมาแล้ว ในแต่ละประเด็น
1. ความขาดแคลนครูที่มีวุฒิตรงกับ กับวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม	1. จัดอบรมครูสายวิชาชีพ 2. จัดเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ครู 3. จัดศึกษาดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ในการจัดแผนการเรียนวิชาชีพ
2. ความรับผิดชอบและอุทิศตนต่องาน ในหน้าที่ของครู	1. มอบหมายงานตามความเหมาะสม 2. กำกับดูแลแนะนำการปฏิบัติงาน 3. จัดนิเทศภายใน
3. ความร่วมมือและการยอมรับมอบหมาย งานในหน้าที่ของครู	1. ประชุมวางแผนร่วมกัน 2. ให้ความปรึกษาและสนับสนุนการปฏิบัติงาน 3. จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ตาราง 18 แสดงว่า การบริหารงานวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านบุคลากรมีประเด็น
ปัญหาสำคัญ 3 อันดับแรกคือ ความขาดแคลนครู ความรับผิดชอบและอุทิศตนต่องานในหน้าที่ของครู
และความร่วมมือในการยอมรับมอบหมายงานในหน้าที่ของครู

ปัญหาความขาดแคลนครู ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีการจัดอบรมครู จัดเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ครู และจัดศึกษาดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนวิชาอาชีพตามลำดับ

ปัญหาความรับผิดชอบและอุทิศตนต่องานในหน้าที่ของครู ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีมอบหมายงานตามความเหมาะสม กำกับดูแลและแนะนำการปฏิบัติงาน และจัดนิเทศภายในตามลำดับ

ปัญหาความร่วมมือและการยอมรับมอบหมายงานในหน้าที่ของครู ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีประชุมวางแผนร่วมกัน ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการปฏิบัติงาน และจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตามลำดับ

(เพื่อความชัดเจนและเข้าใจถึงการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและการแก้ปัญหาโปรดดูภาคผนวก ก หน้า 89 - 90 และภาคผนวก ข หน้า 95 - 103)

ตาราง 19 แสดงอันดับของปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน
วิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านงบประมาณ

อันดับประเด็นปัญหา	อันดับแนวทางแก้ไขปัญหาก็ปฏิบัติมาแล้ว ในแต่ละประเด็น
1. ความเพียงพอของงบประมาณ	1. ใช้งบสำรองจ่ายประจำปีของโรงเรียน ช่วยเหลือ 2. บุคลากรทุกฝ่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 3. ของงบประมาณเพิ่มเติมจากกรมเจ้าสังกัด
2. วิธีปฏิบัติการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ของโรงเรียน	1. จัดทำประมาณการใช้จ่ายเงินเสนอล่วงหน้า 2. โรงเรียนแจ้งยอดเงินที่ใช้ก่อนทำการสอน 3. จัดทำแผนงานโครงการตามจำนวนเงินที่ โรงเรียนจัดสรรให้

จากตาราง 19 แสดงว่าการบริหารงานวิชาการในส่วนที่เกี่ยวกับด้านงบประมาณ
มีประเด็นปัญหา 2 อันดับแรกคือ ความเพียงพอของงบประมาณ และวิธีการปฏิบัติการใช้จ่ายเงิน
งบประมาณของโรงเรียน

ปัญหาความเพียงพอของงบประมาณ ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีใช้งบสำรองจ่ายประจำปี
ของโรงเรียนช่วยเหลือ บุคลากรทุกฝ่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และของงบประมาณเพิ่มเติมจาก
กรมเจ้าสังกัด ตามลำดับ

ปัญหาวิธีปฏิบัติการใช้จ่ายเงินงบประมาณของโรงเรียน ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีจัดทำ
ประมาณการใช้จ่ายเงินเสนอล่วงหน้า โรงเรียนแจ้งยอดเงินที่ใช้ก่อนทำการสอน และจัดทำ
แผนงานโครงการตามจำนวนเงินที่โรงเรียนจัดสรรให้ตามลำดับ

(เพื่อความชัดเจนและเข้าใจถึงการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและการแก้ไขปัญหามาตร
ภาคผนวก ก หน้า 90 - 91 และภาคผนวก ข หน้า 104 - 110 ประกอบ)

ตาราง 20 แสดงอันดับของปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน
วิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านวัสดุอุปกรณ์

อันดับประเด็นปัญหา	อันดับแนวทางแก้ไขปัญหาที่ปฏิบัติมาแล้ว ในแต่ละประเด็น
1. ความเพียงพอและเหมาะสมของ วัสดุอุปกรณ์	1. จัดซื้อจัดหาไว้ใช้ร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครู 2. จัดทำแผนการจัดซื้อไว้ล่วงหน้า 3. จัดซื้อเท่าที่จำเป็นเพิ่มเติม
2. วิธีการศึกษาความเข้าใจและการใช้ งานอย่างมีประสิทธิภาพของวัสดุอุปกรณ์	1. สาธิตการใช้วัสดุอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ หรือโรงฝึกงาน 2. แนะนำการใช้ก่อนทำการสอน 3. ปรับเปลี่ยนเครื่องมือที่ใช้ให้ทันสมัยและ มีคุณภาพที่ต้องการ

จากตาราง 20 แสดงว่าการบริหารงานวิชาการในส่วนที่เกี่ยวกับด้านวัสดุอุปกรณ์
มีประเด็นปัญหา 2 อันดับแรก คือ ความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการศึกษา
ทำความเข้าใจและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีจัดซื้อจัดหา
ไว้ใช้ร่วมกันระหว่างนักเรียนและครู จัดทำแผนการจัดซื้อไว้ล่วงหน้า และจัดซื้อเท่าที่จำเป็น
เพิ่มเติมตามลำดับ

ปัญหาวิธีการศึกษา ความเข้าใจและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของวัสดุอุปกรณ์
ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีสาธิตการใช้วัสดุอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการหรือโรงฝึกงาน แนะนำการใช้
ก่อนทำการสอน และปรับเปลี่ยนเครื่องมือที่ใช้ให้ทันสมัย และคุณภาพตามที่ต้องการ ตามลำดับ

(เพื่อความชัดเจนและเข้าใจถือการวิเคราะห์ประเด็นปัญหา และการแก้ปัญหาโปรด
ดูภาคผนวก ก หน้า 92 และภาคผนวก ข หน้า 111 - 117 ประกอบ)

งปัญหาโดยส่วนรวมและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน
อุตสาหกรรมตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับด้านการบริหาร
โอน

อันดับประเด็นปัญหา	อันดับแนวทางแก้ไขปัญหาก็ปฏิบัติมาแล้ว ในแต่ละประเด็น
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบครบวงจร	1. จัดให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในการจัดหา ผลิต และจำหน่ายเอง 2. เชิญวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ มาให้ความรู้และแนะนำวิธีการ 3. จัดผู้เรียนออกฝึกงานในระหว่างปิดภาคเรียน
2. ความรู้ความเข้าใจหลักสูตรของ ผู้เกี่ยวข้อง	1. จัดประชุมปฏิบัติการร่วมกัน 2. จัดอภิปรายวิธีการดำเนินการ จัดการเรียน การสอนตามหลักสูตรและเนื้อหาวิชาอาชีพ
3. การจัดบริการแนะแนวการศึกษาและ อาชีพ	1. ประชุมชี้แจงการเลือกแผนการเรียนและ แนะแนวทางการประกอบอาชีพ 2. จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาและอาชีพ 3. จัดทำแผนงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

จากตาราง 21 แสดงว่าการบริหารงานวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านการบริหาร หลักสูตรและการเรียนการสอน มีประเด็นปัญหา 3 อันดับแรก คือ การจัดการเรียนการสอน แบบครบวงจร ความรู้ ความเข้าใจหลักสูตรของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง และการจัดบริการ และแนวการศึกษาและอาชีพ

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนแบบครบวงจร ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีจัดให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์ตรงในการจัดทำ ผลิตภัณฑ์ และจำหน่ายเอง เชิญวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ มาให้ความรู้และแนะนำวิธีการ และจัดผู้เรียนออกฝึกงานในระหว่างปีภาคเรียน ตามลำดับ

ปัญหาความรู้ความเข้าใจหลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก้ไข โดยมักใช้วิธีจัดประชุมปฏิบัติการร่วมกัน จัดอภิปรายวิธีการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และเนื้อหาวิชาอาชีพ

ปัญหาการจัดบริการและแนวการศึกษาและอาชีพ ได้แก้ไขโดยมักใช้วิธีประชุมชี้แจง การเลือกแผนการเรียนและแนวทางการประกอบอาชีพ จัดกิจกรรมแนวทางการศึกษาและ อาชีพ และจัดทำแผนงานแนวทางการศึกษาและอาชีพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ตามลำดับ

(เพื่อความชัดเจนและเข้าใจถึงการวิเคราะห์ประเด็นปัญหา และการแก้ปัญหาไปรรค ภาคนวค ก หน้า 93 และภาคนวค ข หน้า 118 - 123 ประกอบ)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 จำนวน 43 โรงเรียน จากจังหวัดชลบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท และอุทัยธานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมระหว่างทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6
3. เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6

สมมติฐานในการวิจัย

1. ระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง เขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้เกี่ยวข้องในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน แต่ละด้านมีปัญหในระดับมาก

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง เขตการศึกษา 6 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลภายในโรงเรียน ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่/ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอน วิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 จำนวน 43 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มประชากรโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจำแนกออกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 1 คน หัวหน้าหมวดวิชา 1 คน และสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากครูผู้สอนโรงเรียนละ 1 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 172 คน

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทั้งหมด 172 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 จำนวน 146 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ 146 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.88

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 รวม 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน การสร้างแบบสอบถามครั้งนี้ อาศัยแนวทางการสร้างเครื่องมือของผู้วิจัยอื่น ๆ ผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษา นอกเขตการศึกษา 6 จำนวน 5 โรงเรียน เป็นจำนวน 20 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเป็น 0.944 และค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านเป็นดังนี้ ด้านบุคลากร = 0.867 ด้านงบประมาณ = 0.878 ด้านวัสดุอุปกรณ์ = 0.855 และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน = 0.823

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอน
2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอนในแต่ละ
ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียน
การสอน
3. รวบรวมปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6
ของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและครูผู้สอน แต่ละด้าน
รวม 4 ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และด้านการบริหารหลักสูตร
และการเรียนการสอนตามที่เคยปฏิบัติมาแล้ว

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขในการบริหาร
งานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัด
กรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 ปรากฏผลโดยสรุปดังต่อไปนี้

1. ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีปัญหาด้านบุคลากรน้อย และทุกกลุ่ม
มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านนี้ไม่แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนมีปัญห
ปานกลางด้านงบประมาณ ส่วนผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีปัญหาด้านนี้น้อย และเมื่อ
เปรียบเทียบความคิดเห็นของทุกกลุ่มพบว่าครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างจากกลุ่มผู้ช่วยผู้บริหาร
โรงเรียนโดยครูผู้สอนมีความเห็นว่าด้านนี้มีปัญหามากกว่าความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน
ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชา เห็นว่าโรงเรียนมีปัญหามากทางด้านวัสดุอุปกรณ์ ส่วนผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีปัญหาด้านนี้น้อย และครูผู้สอนเห็นว่า มีปัญหามาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของทุกกลุ่มพบว่า ครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างจากกลุ่มผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน โดยครูผู้สอนมีความเห็นว่า ด้านนี้มีปัญหามากกว่าความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีปัญหามากด้านการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน และทุกกลุ่มมีความคิดเห็นต่อปัญหานี้ไม่แตกต่างกัน

5. ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มได้เสนอประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมแต่ละด้านดังนี้

5.1. ด้านบุคลากร ประเด็นปัญหาเกิดจากความขาดแคลนครู ครูขาดความรับผิดชอบ และขาดความร่วมมือ เพื่อการแก้ปัญหานี้ ได้มีการอบรมครู พัฒนาครู ให้คำแนะนำและติดตามนิเทศอย่างสม่ำเสมอ

5.2. ด้านงบประมาณ ประเด็นปัญหาเกิดจากความไม่เพียงพอและวิธีปฏิบัติในการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อเป็นการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนได้ใช้เงินสำรองจ่ายประจำปี ขอเพิ่มเติมจากกรมต้นสังกัด ขอความช่วยเหลือจากเอกชน และจัดทำแผนงานโครงการใช้งบประมาณ

5.3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ ประเด็นปัญหาเกิดจากความไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสม และวิธีการใช้งานอย่างไม่มีประสิทธิภาพของวัสดุอุปกรณ์ เพื่อเป็นการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนได้จัดทำแผนจัดซื้อ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ จัดกลุ่มนักเรียนฝึกงาน แนะนำการใช้และปรับเปลี่ยนเครื่องมือให้ทันสมัยและมีคุณภาพตามต้องการ

5.4. ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นปัญหาเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความไม่เข้าใจหลักสูตรของผู้เกี่ยวข้อง และจัดบริการแนะแนวไม่ครบวงจร เพื่อเป็นการแก้ปัญหานี้ โรงเรียนควรให้ความรู้และแนะนำวิธีการเรียนแก่นักเรียน จัดประชุมปฏิบัติการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร และจัดทำแผนงานโครงการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

1. การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพทางอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 รวม 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน โดยพิจารณาจากประเด็นปัญหาโดยส่วนรวม ที่พบปัญหาดังนี้

1.1 ด้านบุคลากร จากการวิจัยพบว่า ผู้เกี่ยวข้องต่างมีความคิดเห็นตรงกันว่า การบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพทางอุตสาหกรรม เกี่ยวกับด้านบุคลากรมีปัญหาน้อย โดยเฉพาะที่มีปัญหาในเรื่องขาดแคลนครู ครูขาดความรับผิดชอบ และไม่อุทิศตนทำงานในหน้าที่ และครูไม่ให้ความร่วมมือและยอมรับการมอบหมายงานในหน้าที่จากผู้บริหาร ปัญหาที่พบในด้านบุคลากรดังกล่าว อาจมีสาเหตุมาจากการบริหารงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยภาพรวมของโรงเรียนไม่ขาดแคลนครู ทำให้สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ในระดับหนึ่ง แต่พบปัญหาว่าครูที่สอนไม่ตรงตามวุฒิ ประสบการณ์ ความถนัด และความสนใจในวิชาที่โรงเรียน มอบหมายให้รับผิดชอบในการสอน จึงทำให้เกิดปัญหาในด้านนี้ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประภาศ เชนกลาง (2525 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า อุปสรรค และปัญหาของงานวิชาการ ได้แก่ ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทำให้ครูขาดความรับผิดชอบในการสอน และสमान บุตุลัน (2524 : 129 - 130) ที่พบว่า การเปิดสอนสายวิชาต่าง ๆ ตามแผนการเรียนไม้อาจจะเปิดได้ อย่างกว้างขวางเพราะขาดบุคลากร วัสดุอุปกรณ์และสถานที่ และในทางองเดียวกันผลงานวิจัยของ นิพนธ์ ให้งาม (2530 : บทคัดย่อ) พบว่าการบริหารงานที่เกิดจากโครงสร้างและกระบวนการบริหารวิชาการยังขาดการกระจายอำนาจและประสานงานระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ขาดความจริงจังในการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานและแก้ปัญหาย่างจริงจัง จากปัญหาเหล่านี้ กรมวิชาการได้เคยสรุปไว้ว่าในปี 2527 (กรมวิชาการ. 2527 : 49) โรงเรียนไม่สามารถเปิดแผนการเรียน ได้หลากหลาย เพราะยังมีปัญหาด้านบุคลากรและอุปกรณ์ การเรียนการสอน นอกจากนั้นในปี พ.ศ. 2533 กรมวิชาการยังได้กำหนดว่า (กรมวิชาการ. 2533 : 104) ผู้ที่จะสอนวิชาอาชีพได้ ควรมีคุณสมบัติ คือ ความรู้และประสบการณ์ในวิชา

ที่สอนอย่างดี มีความรักและตั้งใจที่จะสอน มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา นักเรียน
จะเรียนวิชาอาชีพได้ดี ทำให้ปัญหาทางด้านบุคลากรในการสอนสายอาชีพมีมากขึ้น

1.2 ปัญหาด้านงบประมาณ การวิจัยครั้งนี้พบว่า และผู้เกี่ยวข้อง

มีความเห็นว่า การบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม เกี่ยวกับด้านงบประมาณ
มีปัญหาลอยในระดับปานกลาง ยกเว้น ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน เห็นว่า มีปัญหาด้านนี้
อยู่ในระดับน้อย โดยพิจารณาจากประเด็นปัญหาโดยส่วนรวม พบว่า ที่พบปัญหามากคือ ความ
เพียงพอของงบประมาณ และวิธีปฏิบัติการใช้จ่ายเงินงบประมาณของโรงเรียน อาทิเช่น
การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ค่าใช้จ่ายในการออกฝึกงานของ
นักเรียน การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ไม่คล่องตัว สะดวกรวดเร็วและทันเวลา ในการฝึกปฏิบัติงาน
ของนักเรียน สาเหตุที่พบปัญหาในด้านนี้ อาจมาจากการใช้งบประมาณของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ได้มาจากเงินบำรุงการศึกษาและการจัดสรรงบประมาณให้ประจำปี
จากกรม มีจำนวนจำกัด และเมื่อใช้วิธีเฉลี่ยจัดสรรงบประมาณแจกจ่ายให้ทุกหมวดวิชา ทุกงาน
ทุกฝ่ายอย่างทั่วถึง ทำให้งบประมาณที่จะให้หมวดวิชาบางหมวดไม่เพียงพอ นอกจากนี้ระเบียบ
การใช้จ่ายเงินของแต่ละประเภทควบคุมและกำกับดูแลการใช้จ่าย ทำให้ไม่คล่องตัวและทันเวลา
ต่อการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการเรียนการสอน และการใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับครู
อาจารย์ในการนิเทศติดตามการฝึกงานของนักเรียน และที่ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็น
ว่ามีปัญหาในด้านนี้น้อย อาจเนื่องจากเป็นผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการโดยตรง และให้ความสำคัญ
สำคัญในการจัดสรรงบประมาณเหมือนกันทุกหมวดวิชา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ นิพนธ์
ให้งาม (2530 : 93) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาการทำงานและอาชีพ
และครูแนะแนว มีความเห็นตรงกันว่า การจัดสรรงบประมาณมีปัญหาระดับปานกลาง ส่วนปัญหา
อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือให้นักเรียนได้ฝึกงานอาชีพเหมาะสม
กับจำนวนนักเรียนทุกสาขาวิชา และการจัดสรรงบประมาณ เพื่อจัดซื้อวัสดุฝึกในสาขาวิชาอาชีพ
ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ กรมวิชาการ (2533 : 103 - 104) กล่าวว่า สภาพการเรียน
การสอนด้านสถานที่ที่ใช้สอนและฝึกงาน จากการวิจัยพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนวิชาอาชีพ

ภายในโรงเรียน ทำให้เห็นว่าโรงเรียนจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และทักษะ ไม่กว้างขวางพอ ซึ่งอาจจะไม่ใช่ความประสงค์ของโรงเรียน แต่สาเหตุที่ทำเช่นนี้อาจเนื่อง มาจากข้อจำกัดอื่น ๆ เช่น สถานที่มีอาคารอยู่ไกล ครูไม่สะดวกที่จะไปนิเทศควบคุมและไม่มี งบประมาณพอ นอกจากนั้นกรมวิชาการยังพบว่า วัสดุอุปกรณ์ที่จะให้นักเรียนฝึกงานมีไม่เพียงพอ ประกอบกับวิชาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติงานน้อยเกินไป และห้องปฏิบัติงานคับแคบ ซึ่งเป็นปัญหาที่ครู และนักเรียนประสบ ซึ่งสืบเนื่องมาจากปัญหามิงบประมาณมีจำกัดนั่นเอง

1.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ การวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาต่างมีความเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นตรงกันข้าม คือ ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าปัญหาด้านนี้มีเพียงเล็กน้อย ส่วนครูผู้สอน เห็นว่าปัญหาด้านนี้ยังมีอยู่มาก จากการพิจารณาประเด็นปัญหาโดยส่วนรวมพบว่า ที่พบปัญหามากคือ ความเพียงพอ และเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา ความเข้าใจและการใช้งาน อย่างมีประสิทธิภาพของวัสดุอุปกรณ์ อาทิเช่น เครื่องมือและอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หนังสือคู่มือ เอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและครู วัสดุอุปกรณ์หรือ เครื่องมือที่รับจากทางราชการไม่มีประสิทธิภาพในการใช้งาน ครูไม่ศึกษาและทำความเข้าใจ เอกสาร คู่มือแนะนำการใช้วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่มีอยู่ในโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติงาน สาเหตุของปัญหาด้านนี้อาจมาจากครูซึ่งเป็นผู้ใช้วัสดุอุปกรณ์โดยตรง จึงเห็นความสำคัญทางด้านนี้ มากกว่าผู้ช่วยผู้บริหาร ซึ่งเป็นเพียงผู้รับผิดชอบเบื้องต้น แต่มิได้ปฏิบัติการโดยตรง ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ ไชยพร ดัชนีจิตานนท์ (2525 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานอาชีพในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความไม่เพียงพอของจำนวน ครูผู้สอน การขาดแคลนหนังสือคู่มือการเรียนการสอน ความไม่เพียงพอด้านอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกงานและเครื่องมือต่าง ๆ ความไม่พร้อมด้านโรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติงานหรือสถานที่ ทำการทดลองด้านวิชาชีพ และยังมีความไม่เหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่ออุปกรณ์และเครื่องมือ ต่าง ๆ นอกจากนั้น ประภาศ เข็นกลาง (2525 : บทคัดย่อ) พบว่า อุปสรรคและปัญหาของ งานวิชาการ ได้แก่ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร ไม่เพียงพอและหาซื้อได้ยาก ไม่ทันตามกำหนด กรมวิชาการ (2529 : 49) ได้พบว่า การจัด

การเรียนการสอนเป็นแผนการเรียนวิชาอาชีพส่วนใหญ่โรงเรียนไม่สามารถจัดให้เลือกหลากหลายได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านบุคลากร อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ แม้กระทั่งจนปี 2533 กรมวิชาการ (2533 : 79) ก็ยังพบปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาอาชีพว่าโรงเรียนประสบปัญหา คือ ขาดวัสดุอุปกรณ์ และโรงฝึกงานในแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมเช่นเดิม

1.4 ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่า

ผู้เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวกับด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากประเด็นปัญหาโดยส่วนรวมพบว่า ที่พบปัญหามากคือ การจัดการเรียนการสอน ความรู้ ความเข้าใจหลักสูตรของผู้เกี่ยวข้อง และการจัดบริการแนะแนว การศึกษาและอาชีพ อาทิ เช่น การออกฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ครบวงจร ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เกี่ยวข้อง การจัดบริการแนะแนว การศึกษาและอาชีพ ปัญหาที่พบน่าจะมาจากสาเหตุที่ฝ่ายดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยเฉพาะแผนการเรียนวิชาอาชีพในแต่ละระดับ ขาดการวางแผนเตรียมการและการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้เข้าใจในเนื้อหา การให้ความร่วมมือของฝ่ายดำเนินการ และผู้ให้การสนับสนุน นอกจากนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องการบริหารงานวิชาการยังไม่เต็มที่ และด้วยสาเหตุที่ว่าคุณภาพของการเรียนการสอนอันเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของโรงเรียนนั้นเกี่ยวพันและสืบเนื่องมาจากปัญหาด้านอื่น ๆ ทุกด้านในโรงเรียน ผลงานการวิจัยของ นิพนธ์ ให้งาม (2530 : 90) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาการงานและอาชีพ และครูแนะแนว มีความคิดเห็นตรงกันว่าจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จัดส่งนักเรียนไปฝึกงานในสถานประกอบการมีปัญหามาก นักเรียนและผู้ปกครองยังไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาวิชาอาชีพ ขาดการสนับสนุนจากชุมชน กรมวิชาการ (2533 : 80) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนประสบเป็นอย่างมาก คือ ขาดเอกสารหลักสูตรและคู่มือต่าง ๆ คู่มือการสอนไม่ละเอียดพอ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่

จะให้เด็กเรียนฝึกและโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ ครูไม่สะดวกในการให้เด็กนักเรียนที่ฝึกงาน
นอกโรงเรียน นักเรียนไม่ได้เรียนตามความสนใจและความถนัดสถานฝึกงานอาชีพอยู่ห่างจาก
โรงเรียน และการเดินทางไปสถานฝึกงานอาชีพไม่สะดวก และเสียค่าใช้จ่ายสูง นอกจากนั้น
โสภณ โสมคี (2526 : 123 : 125) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่ม
การทำงานและอาชีพ ในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของผู้บริหาร
โรงเรียนและครูผู้สอนประสบปัญหามากในเรื่องสื่อการเรียนและการจัดการเรียน ในขณะที่
นิพนธ์ รอดภัย (2524 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า ผู้บริหารยังขาดความรู้และประสบการณ์ในงาน
วิชาการ ทำให้ไม่สามารถควบคุมและให้การนิเทศงานวิชาการให้แก่ครูอาจารย์ได้ จะเห็นได้ว่า
ปัญหาทางด้านการเรียนการสอนจึงยังมิได้รับการแก้ไขไปจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และ
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มีความมุ่งหวังให้การบริหารงานวิชาการและ
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์
แก่นักเรียนในโรงเรียนมากที่สุด โรงเรียนประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินการได้ตามเจตนารมณ์
ของหลักสูตรได้ ผลจากการวิจัยปัญหาและแนวทางแก้ไขในการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ
ช่างอุตสาหกรรม จากสภาพปัญหาในการบริหารทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ
ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากประเด็น
ปัญหาต่าง ๆ โดยภาพรวมพบว่า ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนอยู่ในระดับ
มาก ส่วนด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณและด้านบุคลากร รองลงมาตามลำดับ แต่ละประเด็น
ปัญหา ทุกฝ่ายต่างหาวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้และให้เกิดประโยชน์
แก่นักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ทุกด้านมีปัญหาในระดับกลาง ซึ่งแสดงว่าปัญหาทุกด้านต้องการแก้ไข โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อรับทราบและหาแนวทางในการแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาและอาจารย์ประจำวิชา ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาการบริหารงานทุกด้านลงให้มากที่สุด

1.2 กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาควรประชุมปรึกษาหารือกัน ในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษาของโรงเรียนภายในกลุ่ม

1.3 กรมสามัญศึกษา ควรช่วยเหลือโรงเรียนในการสนับสนุนช่วยเหลือและใช้ปัจจัยในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนมีปัญหามาก ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปัญหาดังนี้

2.1 โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทราบ และขอความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมีส่วนร่วมในการจัดทำและสำรวจแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ เพื่อช่วยให้โรงเรียนในการดำเนินการส่งนักเรียนออกฝึกงานในสาขาวิชาชีพที่โรงเรียนเปิดทำการสอน

2.3 กรมสามัญศึกษาควรจัดสรรอัตราคลังครู งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ช่วยเหลือโรงเรียนที่ขาดแคลน เป็นการสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพที่โรงเรียนเปิดทำการสอน

3. จากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนกับผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์แตกต่างกัน แสดงว่าการบริหารงานวิชาการด้านดังกล่าวมีปัญหาที่ต้องการแก้ไขโดยข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1 โรงเรียนควรจะมีการประชุมปรึกษาหารือผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ของหมวดวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมในสาขาวิชาที่โรงเรียนเปิดทำการสอน

3.2 กลุ่มโรงเรียนควรจัดทำสื่อหรือเอกสารในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจกันระหว่างผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการและครูผู้สอน

3.3 กรมสามัญศึกษา ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนเป็นกรณีพิเศษ สำหรับโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาอาชีพ และจัดวัสดุอุปกรณ์ให้โรงเรียนอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

4. จากการวิจัยพบว่าโรงเรียนมีปัญหาในเรื่องความขาดแคลนด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ แสดงว่าการบริหารงานวิชาการที่ใช้ปัจจัยในการบริหารงานดังกล่าวมีปัญหาคือต้องการแก้ไข โดยข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

4.1 โรงเรียนควรมีแผนงานและโครงการในการพัฒนาครูสายวิชาอาชีพ เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรสายวิชาอาชีพในโรงเรียน

4.2 โรงเรียนควรมีแนวทางในการจัดสรรงบประมาณ การจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมที่เปิดสอน

4.3 กลุ่มโรงเรียนและกรมเจ้าสังกัด ควรดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือโรงเรียนเกี่ยวกับด้านงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และเฉพาะกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตการศึกษา 6 เท่านั้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจน สมบูรณ์และได้ข้อสรุปที่น่าเชื่อถือ จึงควรมีการศึกษาในลักษณะเดียวกันกับโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดอื่น และในเขตการศึกษาอื่น ๆ ด้วย

บรรณาการ

บรรณานุกรม

กนกรัตน์ ชาญกว้าง. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

การมัธยมศึกษา, กอง กรมสามัญศึกษา. ข้อบ่งชี้และหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

_____. ความรู้ด้านพัฒนาองค์การและทักษะการสร้างความคิดด้านบริหาร. กรุงเทพฯ : เอราวิชันการพิมพ์, 2525.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2528.

คณะกรรมการการพัฒนากิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525 - 2529). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2525.

ครุศาสตร์, คณะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปัญหาการศึกษาไทยปัจจุบันและแนวทางแก้ไขรายงานการประชุมระดมความคิด. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

จงกลณี อรุณไพโรจน์. ปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียน ในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

จำเริญ น้อยท่าช้าง. "ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาอาชีพของเด็กตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521," วารสารการวิจัยทางการศึกษา 11. 41 - 46 ; มกราคม - มีนาคม 2524.

- ไชยพร คัตติจิตตานนท์. สภาพการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เศศ, 2523.
- นิพนธ์ ให้งาม. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา เขตการศึกษา 6. ปรินิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530. อัดสำเนา.
- ประณม แสงสว่าง. การบริหารการศึกษาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกสาส์น, 2527.
- ปัทมา แก้วกียูร. ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวังด้านวิชาการของ
ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2524. อัดสำเนา.
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. การจัดการศึกษาไทยตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
อดีต - ปัจจุบัน. ม.ป.ท., 2530. อัดสำเนา.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
- แผนงาน, กอง กรมสามัญศึกษา. ประกาศกรมสามัญศึกษา เรื่องทิศทางการจัดการศึกษา
ของกรมสามัญศึกษา จุดเน้น สิ่งละอันพันละน้อย ปี 2532 - 2533 และโครงการที่
สำคัญ. ม.ป.ท., 2532. อัดสำเนา.
- ปิฎกโชติ สาธิต. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- ยาใจ แสงศักดิ์. "แนะแนวอาชีพฉบับย่อ," วารสารแนะแนว. 102 : 54; ธันวาคม
2528 - มกราคม 2529.

แรงงาน, กรม กระทรวงมหาดไทย. สถิติแรงงาน 2531. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การ
สงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2532.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท
ศึกษาพร จำกัด, 2531.

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล. การบริหารโรงเรียนและการนิเทศ
การศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ขนิษฐการพิมพ์, 2520.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2521. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2522.

_____. วารสารการวิจัยทางการศึกษา (ตุลาคม - ธันวาคม 2533). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

_____. สารพัฒนาหลักสูตร (พฤษภาคม 2532). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์सानเจริญพานิช,
2532.

_____. สรุปผลการสัมมนาปัญหาการใช้หลักสูตรรายวิชาอาชีพเพิ่มเติม ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2527.

_____. หนังสือสายวิชาอาชีพ (เพิ่มเติม) ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2523.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์,
2520.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2525.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2525.

ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6, สำนักงาน. รายงานการวิจัย การสำรวจคุณลักษณะของ
แรงงานที่สถานประกอบการต้องการในเขตการศึกษา 6 ลพบุรี. ม.ป.ท.,
2532. อัดสำเนา.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา. การประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา
กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2530. กรุงเทพฯ : กองหลักสูตรและอุปกรณ์การศึกษา
 กรมสามัญศึกษา, 2532.

ศุภร ศรีแสน. การศึกษาใหม่ เอกสารการสอนวิชาการศึกษา 171 การศึกษาไทย.
 มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2527.
 อัดสำเนา.

สงบ ลักษณะ. "การศึกษาสภาพของการจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพและการใช้แหล่งวิชาการ
 และสถานประกอบการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521," เอกสาร
ประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับการศึกษา. หน้า 22 - 26. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 แห่งชาติ, 2524.

สมาน บุญฉั่น. การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เขตการศึกษา 6.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

สามัญศึกษา, กรม. บันทึกการนิเทศการศึกษา 2531. ม.ป.ท., 2531.

สุพัตรา ชุมเกตุ. การศึกษาไทย อดีต - ปัจจุบันและแนวโน้ม. นครปฐม : แผนกบริหาร
 กลาง สำนักงานอธิการบดีพระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม,
 2527.

สุมิตร คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2518.

โสภณ ไสุมณี. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
กลุ่มการงาน และอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521.
ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

หวน พันธุ์พันธ์. บริหาร 321 โรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหาร
 การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2528.
 อัดสำเนา.

- อุษา เหมตะศิลป์. ความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในการส่งนักเรียนออกฝึกงานนอกสถานที่ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2524.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. การบริหารทักษะและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2530.
- _____. การบริหารทักษะและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2527.
- Thompson, John E. Foundation of Vocation. New York : Prentice-Hall International, 1973.
- Campbell, Roald F., Jr. John E. Corball and John A. Ramseyer. Introduction to Educational Administration. Third Edition Boston : Allyn and Bacon, 1968.
- Miller, Van. The Public Administration of American School System. New York : Macmillan Company, 1965.

חנאחא

ภาคผนวก ก

คำคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบน และลำดับความสำคัญของปัญหา

ตาราง 22 แสดงคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบน และลำดับความสำคัญของปัญหาด้านบุคลากร
ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน

ข้อที่	ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1	โรงเรียนขาดแคลนครูที่มีวุฒิตรงกับวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมที่เปิดทำการสอน	3.096	1.426	1
2	ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมสอนไม่ตรงตามสาขา วิชาที่ตนมีความรู้ ความสามารถ และความถนัด	2.568	1.318	3
3	ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ตรงกับสาขาวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรมที่โรงเรียนเปิดสอนอยู่	2.767	1.355	2
4	ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมไม่ค่อยรับผิดชอบต่องาน ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน	2.329	1.157	5
5	ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมไม่อุทิศตนต่องานใน หน้าที่สอนวิชาอาชีพที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน	2.301	1.200	6
6	ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมต้องสอนวิชาอื่น ๆ อีกนอกเหนือจากวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมที่ต้อง รับผิดชอบอยู่	2.336	1.449	4
7	ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมไม่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในแต่ละสาขาวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน	2.027	1.265	8
8	ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมมักไม่ร่วมมือและยอมรับ การมอบหมายหน้าที่จากผู้บริหาร	1.849	1.171	9

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
9	ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม ครูผู้สอนขาดความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม	2.199	1.301	7

ตาราง 23 แสดงคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบน และลำดับความสำคัญของปัญหาด้านงบประมาณในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน

ข้อที่	ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
10	โรงเรียนมีปัญหาด้านการจัดทำแผนงาน โครงการในการใช้จ่ายเงินและงบประมาณ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในหมวดวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม	2.938	1.239	5
11	โรงเรียนมีปัญหาในการจัดทำแนวปฏิบัติการใช้จ่ายเงินและงบประมาณจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม	2.664	1.152	7
12	การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์สาขาวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม โดยเฉพาะที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติงาน	3.329	1.238	1

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
13	การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์จากเงินงบประมาณของโรงเรียน ไม่มีความคล่องตัว สะดวกรวดเร็วและทันเวลาในการ ฝึกปฏิบัติของนักเรียน	2.842	1.343	6
14	โรงเรียนมีปัญหาด้านการเงินสำหรับใช้ในการซ่อมบำรุง รักษาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือให้ทันต่อการใช้งานกิจกรรม การเรียนการสอน	3.021	1.210	2
15	โรงเรียนมีปัญหาด้านงบประมาณเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทน ค่าวัสดุและค่าใช้สอย ของนักเรียนในการฝึกปฏิบัติงาน นอกสถานที่	2.945	1.508	4
16	โรงเรียนมีปัญหาด้านการเงินที่เกี่ยวข้องกับใช้เป็น ค่าใช้จ่ายในการฝึกทักษะศึกษาอบรมและครูงานของครู ผู้สอนวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม	2.986	1.390	3

ตาราง 24 แสดงคะแนนเฉลี่ย ความเพียงพอ และลำดับความสำคัญของปัญหา ด้านวัสดุอุปกรณ์
ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน

ข้อที่	ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
17	โรงเรียนมีโรงฝึกงาน หรือห้องปฏิบัติงานไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน	3.130	1.555	4
18	โรงเรียนมีเครื่องมือและอุปกรณ์ใช้ในการฝึกปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.356	1.274	2
19	วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ฝึกปฏิบัติงานวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่สามารถจัดหาได้สะดวกและทันเวลา	2.877	1.281	5
20	ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมไม่ได้ศึกษาและทำความเข้าใจจากคู่มือ เอกสารแนะนำการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ ที่มีอยู่ให้ชัดเจน	2.288	1.180	7
21	ครูผู้สอนและนักเรียนรู้จักวิธีการซ่อมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีอยู่ในโรงเรียนไม่เพียงพอ	2.836	1.355	6
22	หนังสือ คู่มือ เอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมมีไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียนและครูผู้สอน	3.322	1.226	3
23	วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ได้รับจากทางราชการมีปัญหา ด้านประสิทธิภาพในการใช้งานการฝึกปฏิบัติของนักเรียน	3.589	1.252	1

ตาราง 25 แสดงคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบน และลำดับความสำคัญของปัญหาด้านการบริหาร
หลักสูตร และการเรียนการสอน ในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูสอน

ข้อที่	ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
24	ชุมชนขาดความเข้าใจในการจัดแผนการเรียนสายวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียน	3.267	1.140	3
25	ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเข้าใจในเนื้อหาวิชาอาชีพ วิธีการเรียนการสอน ตามหลักสูตรของวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมสาขาที่ โรงเรียนเปิดสอนไม่เพียงพอ	2.575	1.185	6
26	นักเรียนขาดคำแนะนำที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา ครูผู้สอน วิชาอาชีพ ครูแนะแนว และผู้ปกครองนักเรียนเอง ในการเลือกเรียนตามแผนการเรียนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมที่เปิดสอนในโรงเรียน	2.795	1.297	5
27	โรงเรียนมีปัญหากับการให้บริการแนะแนว การศึกษา และอาชีพแบบครบวงจร (ให้คำปรึกษาก่อน เรียน ในระหว่างเรียนและติดตามนักเรียนที่จบไปแล้ว)	3.014	1.226	4
28	โรงเรียนมีปัญหากับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมแบบครบวงจร (จัดหาวัสดุ ผลิต และจำหน่ายผลผลิต)	3.349	1.166	2
29	โรงเรียนมีปัญหากับการจัดการเรียนการสอนร่วมกับ การฝึกงานนอกสถานที่ให้แก่นักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม	3.582	1.301	1

ภาคผนวก ข

ค่าจํานวนร้อยละของผู้เสนอใช้แนวทางแก้ไขปัญหา

ตาราง 26 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาคือ	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญหา ร้อยละ
1. โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร	1. จัดเตรียมอบรมครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมก่อนเปิดทำการสอน	39	26.7
	2. ใช้แหล่งวิทยากรเพื่อพัฒนาบุคลากรในสายวิชาอาชีพที่ต้องการ	33	22.6
	3. จัดครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมตามสาขาวิชาที่โรงเรียนต้องการ	12	8.2
	4. อื่น ๆ	32	21.9
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	30	20.5

ตาราง 27 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด
วิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
2. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมสอนไม่ตรง ตามสาขาวิชาที่ตนมีความรู้ ความสามารถ และความ ถนัด	1. ใช้แหล่งวิทยาการในการเรียน การสอนสาขาวิชาที่ต้องการ	32	21.9
	2. เชิญวิทยากรพิเศษให้ความรู้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนไปพร้อมกัน	12	8.2
	3. จัดครูเข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น โดยเฉพาะสาขาวิชาอาชีพที่ เปิดสอน	54	36.9
	4. อื่น ๆ	12	8.2
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	40	27.4

ตาราง 28 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาคือ	แนวทางแก้ไข	ค่าความถี่	จำนวนผู้ใช้กับปัญหาร้อยละ
3. ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ตรงกับสาขาวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมที่โรงเรียนเปิดสอนอยู่	1. จัดให้ครูผู้สอนได้ศึกษา ดูงาน ในสถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระแต่ละสาขาวิชาที่ทำการสอน	34	23.3
	2. จัดอบรมวิชาอาชีพหลักสูตรระยะสั้น	22	15.1
	3. ศึกษาดูงานการเรียนการสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม	40	27.4
	4. อื่น ๆ	14	9.6
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	45	30.8

ตาราง 29 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด
วิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห า ร้อยละ
4. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่ค่อย รับผิดชอบต่องานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำ การสอน	1. จัดนิเทศภายในโรงเรียนอย่าง มีประสิทธิภาพ	49	33.6
	2. จัดให้มีการกำกับดูแลและ แนะนำการปฏิบัติหน้าที่สอนของ ครูอาจารย์อย่างใกล้ชิด	53	36.3
	3. ให้ความยุติธรรมในการจัด ภาระหน้าที่มอบหมายงานและ การพิจารณาผลงานตามที่เห็น สมควร	24	16.4
	4. อื่น ๆ	2	1.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	34	23.3

ตาราง 30 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายอาชีพ
ช่างอุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด
วิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญหา ร้อยละ
5. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่อุทิศตนต่อ งานในหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ทำการสอน	1. จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม แก่ครูผู้สอนเพื่อกับความสำนึก ในหน้าที่ของตนเอง	35	23.9
	2. ฝ่ายบริหารและผู้เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษากิจกรรม การเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด	44	30.1
	3. ส่งเสริมและสนับสนุนครูอาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่นประจำปี	37	25.3
	4. อื่น ๆ	5	3.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	39	26.7

ตาราง 31 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
6. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมต้องสอนวิชา อื่น ๆ อีกนอกเหนือจาก วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ที่ต้องรับผิดชอบอยู่	1. การมอบหมายให้สอนวิชาอื่น ๆ จะกระทำเท่าที่จำเป็น	63	43.1
	2. ลดภารกิจและหน้าที่ในด้านอื่น ๆ ของครูผู้สอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมให้น้อยลงเพื่อมี เวลากับการปฏิบัติหน้าที่การสอน อย่างเต็มที่	36	24.6
	3. ฝ่ายบริหารจัดจ้างครูพิเศษ	2	1.4
	4. อื่น ๆ	7	4.8
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	40	27.4

ตาราง 32 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้กับปัญหา ร้อยละ
7. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่ให้ความ ร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในแต่ละ สาขาวิชาที่โรงเรียนเปิด สอน	1. ผู้บริหารทำหน้าที่ประสานงานและ แก้ไขอุปสรรคในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนร่วมกันของครู ผู้สอนวิชาอาชีพแต่ละสาขาวิชา	53	36.3
	2. จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นแก่ครู อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรมร่วมกันทุกสาขา วิชาชีพ	8	5.5
	3. จัดกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน ระหว่างครูผู้สอนวิชาอาชีพทุก สาขาวิชา	38	26.0
	4. อื่น ๆ	4	2.7
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	49	33.6

ตาราง 33 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
8. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมมักไม่ร่วมมือ และยอมรับการมอบหมาย หน้าที่จากผู้บริหาร	1. บำรุงขวัญกำลังใจแก่ครูผู้สอน ทุกคนตามโอกาสและความ เหมาะสม เช่น ประกาศ เกียรติคุณ	25	17.1
	2. สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม	41	28.1
	3. ให้คำปรึกษาและสนับสนุนใน การปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้สอนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรม	58	39.7
	4. อื่น ๆ	1	0.7
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	46	31.5

ตาราง 34 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านบุคลากร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญหา ร้อยละ
9. ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วย ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาช่าง อุตสาหกรรม ครูผู้สอน ขาดความร่วมมือในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน วิชาช่างอุตสาหกรรม	1. จัดให้มีการประชุมวางแผนร่วมกันทุกฝ่ายและสม่ำเสมอ	68	46.6
	2. จัดสัมมนาทางวิชาการด้านวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย	20	13.7
	3. จัดให้มีการประเมินผลร่วมกัน ทุกฝ่าย	31	21.2
	4. อื่น ๆ	3	2.1
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	41	28.1

ตาราง 35 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านงบประมาณ

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห า ร้อยละ
10. โรงเรียนมีปัญหาด้าน การจัดทำแผนงาน โครงการในการใช้จ่าย เงินและงบประมาณจัด กิจกรรมการเรียน การสอนในหมวดวิชาชีพ ช่างอุตสาหกรรม	1. ประชุมชี้แจงวิธีดำเนินการจัดทำ แผนงานและโครงการของหมวด วิชาช่างอุตสาหกรรม	32	21.9
	2. ให้หมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม จัดทำประมาณการการใช้จ่าย เงินงบประมาณเสนอผู้บริหาร โรงเรียน	67	45.9
	3. โรงเรียนจัดสรรงบประมาณ และมอบหมายให้หมวดวิชา ช่างอุตสาหกรรมจัดทำแผนงาน โครงการตามจำนวนเงิน	62	42.5
	4. อื่น ๆ	3	2.1
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	19	13.0

ตาราง 36 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านงบประมาณ

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห ร้อยละ
11. โรงเรียนมีปัญหาในการ จัดทําแนวปฏิบัติการ ใช้จ่ายเงินและ งบประมาณจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรม	1. จัดทำขั้นตอนการเบิกจ่ายเงิน อำนวยความสะดวกและมี ความคล่องตัว	48	32.9
	2. แจ้งประมาณการใช้จ่ายเงิน ล่วงหน้าก่อนมีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	63	43.1
	3. ให้มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ตามความต้องการและเท่าที่ จำเป็น	46	31.5
	4. อื่น ๆ	2	1.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	23	15.8

ตาราง 37 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านงบประมาณ

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
12. การจัดสรรงบประมาณ ไม่เพียงพอในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุอุปกรณ์สาขา วิชาช่างอุตสาหกรรม โดยเฉพาะที่ใช้การฝึก ปฏิบัติงาน	1. จัดหาและสนับสนุนด้าน งบประมาณจากองค์กรภายนอก โรงเรียน เช่น สมาคม มูลนิธิ เป็นต้น	26	17.8
	2. ขอบประมาณเพิ่มเติมจากกรม เจ้าสังกัด	43	27.4
	3. ส่งนักเรียนออกไปทำงานหรือ ฝึกงานในสถานประกอบการ/ สถานประกอบอาชีพอิสระ	26	17.8
	4. อื่น ๆ	21	14.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	30	20.6

ตาราง 38 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านงบประมาณ

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญหา ร้อยละ
13. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ จากเงินงบประมาณ ของโรงเรียนไม่มี ความคล่องตัวสะดวก รวดเร็วและทันเวลา ในการฝึกปฏิบัติของ นักเรียน	1. จัดระบบการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ให้มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ตลอดเวลา	40	27.4
	2. จัดงบประมาณจ่ายไว้เฉพาะ เพื่อการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ในการฝึกปฏิบัติงานของ นักเรียนในหมวดวิชาช่าง อุตสาหกรรม	49	33.6
	3. ผู้สอนเสนอแผนการใช้วัสดุ อุปกรณ์ล่วงหน้า	60	40.1
	4. อื่น ๆ	2	1.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	28	19.2

ตาราง 39 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านงบประมาณ

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห ร้อยละ
14. โรงเรียนมีปัญหาด้าน การเงินสำหรับใช้ในการ ซ่อมบำรุง รักษาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือให้ทัน ต่อการใช้งานกิจกรรม การเรียนการสอน	1. จัดสรรงบประมาณไว้เตรียม ดำเนินการโดยเฉพาะตลอดปี การศึกษา	71	48.6
	2. ลดขั้นตอนการเบิกจ่ายเงิน บำรุงการศึกษาและเงิน งบประมาณภายในโรงเรียน	21	14.4
	3. จัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ในการใช้จ่ายเงินและมี แนวปฏิบัติที่ถูกต้องตาม ระเบียบทางราชการ	43	29.4
	4. อื่น ๆ	3	2.1
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	25	17.2

ตาราง 40 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านงบประมาณ

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห า ร้อยละ
15. โรงเรียนมีปัญหาด้าน งบประมาณเพื่อใช้จ่าย เป็นค่าตอบแทน ค่าวัสดุ และค่าใช้จ่ายของ นักเรียนในการฝึกปฏิบัติ งานนอกสถานที่	1. จัดให้มีการฝึกปฏิบัติงาน ในห้องที่ใกล้ ๆ โรงเรียน	24	16.4
	2. ประสานกับหน่วยงานของรัฐ และเอกชนช่วยเหลือในเรื่อง พาหนะในการเดินทางวัสดุฝึก และค่าอาหารแก่นักเรียน และ ครูอาจารย์ที่ไปฝึกงานนอก สถานศึกษา	30	20.5
	3. ให้บุคลากรทุกฝ่ายช่วยเหลือ ตนเองและโรงเรียนให้การ สนับสนุนบางเรื่องเท่าที่จำเป็น	55	37.7
	4. อื่น ๆ	11	7.5
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	35	24.0

ตาราง 41 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านงบประมาณ

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้กับปัญหา ร้อยละ
16. โรงเรียนมีปัญหาด้าน การเงินที่เกี่ยวกับใช้เป็น ค่าใช้จ่ายในการฝึกทักษะ อบรมและดูงานของครู ผู้สอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรม	1. ขอความสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและ เอกชน เช่น พาหนะเดินทาง ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการ ศึกษาอบรมและดูงานในสถาน ประกอบการต่าง ๆ	23	15.8
	2. ใช้งบสำรองจ่ายประจำปีของ โรงเรียนช่วยเหลือในการส่ง บุคลากรเข้าศึกษาอบรมและ ดูงาน	80	54.8
	3. ขอบริจาคหรือความช่วยเหลือ จากองค์กรภายนอกโรงเรียน เช่น สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียน มูลนิธิเพื่อการศึกษา เป็นต้น	14	9.6
	4. อื่น ๆ	9	6.2
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	32	21.9

ตาราง 42 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
17. โรงเรียนมีโรงฝึกงานหรือห้องปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	1. ประสานงานกับสถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระในเขตใกล้เคียงกับโรงเรียน เพื่อให้เป็นสถานที่ฝึกงานวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม	27	18.5
	2. จัดกลุ่มนักเรียน เวลาฝึกงานให้แก่นักเรียนไปฝึกงานในสถานประกอบการอาชีพอิสระในท้องถิ่นของนักเรียนเอง	30	20.5
	3. ส่งนักเรียนเข้าฝึกปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่นักเรียนมีความสะดวกและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือที่พักอาศัยในสถานที่นั้น	20	13.7
	4. อื่น ๆ	24	16.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	45	30.8

ตาราง 43 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาคือ	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้กับปัญหา ร้อยละ
18. โรงเรียนมีเครื่องมือ และอุปกรณ์ใช้ในการฝึก ปฏิบัติงานไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียน	1. จัดให้นักเรียนเข้ารับการฝึก ปฏิบัติงานโดยวิธีระบบหมุนเวียน	73	50.0
	2. จัดซื้อ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็นเพิ่มเติมตามจำนวน นักเรียน	59	40.4
	3. จัดส่งนักเรียนออกฝึกปฏิบัติงาน ในสถานประกอบการหรือสถาน ประกอบอาชีพอิสระ	19	13.0
	4. อื่น ๆ	4	2.7
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	18	12.3

ตาราง 44 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาคือ	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห ร้อยละ
19. วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้ฝึกปฏิบัติงานวิชา ช่างอุตสาหกรรมไม่ สามารถที่จัดหาได้ สะดวกและทันเวลา	1. จัดทำแผนการจัดซื้อไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะมีการเรียนการสอน ประจำภาคเรียน	84	57.5
	2. จัดสำรวจอุปกรณ์ที่จำเป็นและ หาได้ยากในเขตท้องที่ที่ โรงเรียนตั้งอยู่	23	15.8
	3. ติดต่อประสานงานกับทางร้านค้า หรือเอกชนที่จัดจำหน่ายวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือให้อำนวยความ สะดวกในการทำ หรือยืมวัสดุ ใช้ก่อนแล้วเบิกจ่ายในภายหลัง	34	23.3
	4. อื่น ๆ	4	2.7
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	26	17.8

ตาราง 45 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
20. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่ได้ศึกษา และทำความเข้าใจจาก คู่มือ เอกสารแนะนำ การใช้อุปกรณ์และ เครื่องมือที่มีอยู่ให้ชัดเจน	1. ฝึกอบรมการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์	28	19.2
	2. แจกเอกสารแนะนำการใช้ เครื่องมืออุปกรณ์แก่นักเรียน ก่อนเรียนทุกคน	34	23.3
	3. แนะนำและสาธิตการใช้ เครื่องมืออุปกรณ์ก่อนทำการสอน	60	40.1
	4. อื่น ๆ	3	2.1
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	35	24.0

ตาราง 46 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาคือ	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห า ร้อยละ
21. ครูผู้สอนและนักเรียนรู้จัก วิธีการซ่อมบำรุงรักษา วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่มี อยู่ในโรงเรียนไม่ เพียงพอ	1. จัดฝึกอบรมครูผู้สอนให้รู้จัก วิธีการซ่อมบำรุงรักษา วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ใน โรงเรียน	28	19.2
	2. แนะนำ สาธิตวิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือที่มีอยู่ใน ห้องปฏิบัติงาน/โรงฝึกงาน	65	44.5
	3. แจกเอกสารแนะนำวิธีการซ่อม บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ ที่ใช้ในการฝึกงาน ของนักเรียน และครูผู้สอน	35	23.9
	4. อื่น ๆ	2	1.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	29	19.9

ตาราง 47 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา

อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห า ร้อยละ
22. หนังสือ คู่มือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมมี ไม่เพียงพอกับจำนวน นักเรียนและครูผู้สอน	1. นักเรียนจัดหาและซื้อหนังสือ เอกสารและสิ่งพิมพ์เอง	38	26.0
	2. โรงเรียนจัดซื้อหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ไว้ในห้องสมุดใช้ร่วมกัน ระหว่างนักเรียนและครู	91	62.3
	3. จัดหา ขอบริจาคบางสาขาวิชา ที่ขาดจากหน่วยราชการและ เอกชน	10	6.8
	4. อื่น ๆ	6	4.1
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	20	13.7

ตาราง 48 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห า ร้อยละ
23. วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ที่ได้รับจากทางราชการ มีปัญหาด้านประสิทธิภาพ ในการใช้งานการฝึก ปฏิบัติของนักเรียน	1. โรงเรียนเสนอขอกรม เจ้าสังกัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามคุณลักษณะชนิดอุปกรณ์ที่ โรงเรียนต้องการ	47	32.2
	2. ปรับเปลี่ยนเครื่องมือและอุปกรณ์ ที่ใช้ให้ทันสมัยและมีคุณภาพตาม ที่ต้องการ	52	35.6
	3. ขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ในท้องถิ่นในการช่วยแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข ให้มี ประสิทธิภาพตามที่โรงเรียน ต้องการ	21	14.4
	4. อื่น ๆ	6	4.1
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	32	21.9

ตาราง 49 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห า ร้อยละ
24. ชุมชนขาดความเข้าใจใน การจัดแผนการเรียน สายวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมในโรงเรียน	1. สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	56	38.4
	2. จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพช่าง อุตสาหกรรมในท้องถิ่น	33	22.6
	3. จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ และการเลือกแผนการเรียนแก่นักเรียน	76	52.0
	4. อื่น ๆ	1	0.2
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	20	13.7

ตาราง 50 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้กับปัญหา ร้อยละ
25. ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเข้าใจ ในเนื้อหาวิชา วิธีการจัด การเรียนการสอนตาม หลักสูตรของวิชาชีพ ช่างอุตสาหกรรมสาขา วิชาที่โรงเรียนเปิดสอน ไม่เพียงพอ	1. จัดประชุมปฏิบัติการร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ในเรื่องการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตร	54	36.9
	2. จัดประชุมอภิปรายวิธีการ ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรและเนื้อหาวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมระหว่าง ผู้บริหารโรงเรียนกับผู้เกี่ยวข้อง ทุกคนในโรงเรียน	41	28.1
	3. เชิญวิทยากรบรรยายและศึกษา ดูงานการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของโรงเรียนอื่น ๆ	29	19.9
	4. อื่น ๆ	5	3.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	39	26.7

ตาราง 51 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการบริหาร

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญหา ร้อยละ
26. นักเรียนขาดคำแนะนำ ที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา ครูผู้สอนวิชาอาชีพ ครูแนะแนว และผู้ปกครอง นักเรียนเอง ในการ เลือกเรียนตามแผน การเรียนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมที่เปิดสอน ในโรงเรียน	1. ประชุมชี้แจงนักเรียนให้เข้าใจ วิธีการเลือกแผนการเรียนและ แนวทางในการประกอบอาชีพ ในสาขาวิชาอาชีพต่าง ๆ	89	60.9
	2. จัดนิทรรศการทางวิชาการ เกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้า และการประกอบอาชีพของผู้ เรียนสาขาวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรม	49	33.6
	3. กำกับดูแล และติดตามผล การดำเนินงานของครูแนะแนว	21	14.4
	4. อื่น ๆ	1	0.7
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	28	19.2

ตาราง 52 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
27. โรงเรียนมีปัญหากับ การให้บริการแนะแนว การศึกษาและอาชีพ แบบครบวงจร (ให้คำ ปรึกษาก่อนเรียน ใน ระหว่างเรียนและติดตาม นักเรียนที่จบไปแล้ว)	1. จัดทำแผนงานการจัดแนะแนว การศึกษาต่อและการประกอบ อาชีพอย่างจริงจัง และ ต่อเนื่อง	67	45.9
	2. จัดนิทรรศการทางวิชาการสาย วิชาอาชีพสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม และเศรษฐกิจในปัจจุบัน	34	23.3
	3. โรงเรียนจัดทำโครงการ ติดตามผลการประกอบ อาชีพของนักเรียนที่จบไปแล้ว	40	27.4
	4. อื่น ๆ	2	1.4
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	29	19.9

ตาราง 53 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
28. โรงเรียนมีปัญหาการจัด กิจกรรมการเรียน การสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมแบบครบ วงจร (จัดทำวัสดุ ผลิตและจำหน่ายผลผลิต)	1. ขอความร่วมมือทั้งภาครัฐและ เอกชนเพื่อให้การจัดการเรียน การสอนเป็นไปตามเป้าหมาย	31	21.2
	2. ขอความร่วมมือจากผู้ประสบ ความสำเร็จในการประกอบ อาชีพท้องถิ่นในการจัดหา วัสดุ การผลิต และการจำหน่าย	33	22.6
	3. ผู้เรียนจัดทำวัสดุ ผลิตและ จำหน่ายด้วยตนเอง เพื่อให้มี ประสบการณ์ตรง	57	39.0
	4. อื่น ๆ	12	8.2
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	30	20.5

ตาราง 54 จำนวนร้อยละของผู้ใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชา
อาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า
หมวดวิชา และครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

ปัญหาข้อที่	แนวทางแก้ไข	ค่า ความ ถี่	จำนวนผู้ ใช้แก้ปัญห าร้อยละ
29. โรงเรียนมีปัญหากับ การจัดการเรียนการสอน ร่วมกับการฝึกงานนอก สถานที่ให้แก่นักเรียนที่ เรียนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรม	1. เชิญวิทยากรจากสถาน ประกอบการ แหล่งวิทยากร และสถานประกอบอาชีพอิสระ มาให้ความรู้แนะนำวิธีการ หาประสบการณ์ ทักษะ และ แนวทางในการดำเนินการจน ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นๆ	49	33.6
	2. จัดกลุ่มผู้เรียนได้ฝึกงานใน ระหว่างปีภาคเรียน	30	20.5
	3. สร้างสถานประกอบการและ สถานประกอบอาชีพอิสระ ขนาดเล็กในโรงเรียน	24	16.4
	4. อื่น ๆ	18	12.3
	5. ไม่เสนอแนวทางแก้ไข	40	27.4

ภาคผนวก ค

รายชื่อ และสถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายชลิต	เจริญศรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
นายเมือง	ทองยิ่ง	ผู้อำนวยการโรงเรียนสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
นายเฉลิม	สุขะสมบัติ	ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
นายชนศักดิ์	รอดเมฆ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
นางศรีรัตน์	คารามาศ	ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสอนวิชาอาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

ที่ ทม 1007/0336

ครุฑ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า นายละเอียด กันทริกา เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่าง
อุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ในเขตการศึกษา 6

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.ประชุม รอดประเสริฐ ประธาน

ผศ.ดร.อรวรรณ คัทธเจริฎรณ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความ
ร่วมมือจากอาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำนวน 43 โรงเรียน
โดยให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือน
กุมภาพันธ์ 2534 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สมพร บัวทอง

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ศธ 0806/01015

ครุฑ

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

13 กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วย นายละเอียด กันทริกา นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ภาควิชา การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง "ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพ
ช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง ในเขตการศึกษา 6" ในการนี้ นักศึกษา
มีความประสงค์จะขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม
ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

กองการมัธยมศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่าการทววิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการ
บริหารงานวิชาการในโรงเรียน สมควรให้การสนับสนุนในการทววิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

วีระ บุญยะนิวาศ

(นายวีระ บุญยะนิวาศ)

นักวิชาการศึกษา 7 ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

ฝ่ายส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

โทร.2828466

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 จงกรอกข้อมูลที่เป็นจริงลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. อายุราชการ.....ปี
4. ปัจจุบันท่านได้ปฏิบัติหน้าที่
 - ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน/อาจารย์ใหญ่
 - ☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน/ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่
 - ☐ หัวหน้าหมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม
 - ☐ ครูผู้สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม
5. ปัจจุบันโรงเรียนของท่านมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด จำนวน.....คน

ตอนที่ 2 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

โรงเรียนของท่านมีปัญหาในการบริหารงานด้านต่าง ๆ จากที่ได้ปฏิบัติมาแล้วอยู่ใน
ระดับใด โดยให้ท่านใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความมากน้อยของปัญหาดังนี้
ระดับของปัญหา

- 5 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหามาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาน้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

แนวทางแก้ไขปัญหา

ขอให้ท่านเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ตรงตามที่ท่านได้ดำเนินการแก้ไขปัญหา
ที่ผ่านมาแล้วในโรงเรียนของท่าน หรือเขียนข้อความที่ท่านได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นที่ผ่านมา
นอกเหนือจากผู้วิจัยเสนอไว้ในช่อง ☐ อื่น ๆ

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
ด้านบุคลากร 1. โรงเรียนขาดแคลนครูที่มีวุฒิ ตรงกับวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมที่เปิดทำ การสอน	...	...	...	...	...	แนวทางแก้ไขปัญหในข้อ 1 ☐ จัดเตรียมอบรมครูผู้สอนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมก่อนเปิด ทำการสอน ☐ ใช้แหล่งวิทยากรเพื่อพัฒนา บุคลากรในสายวิชาอาชีพที่ ต้องการ ☐ จ้างครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมตามสาขาวิชาที่ โรงเรียนต้องการ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
2. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมสอนไม่ตรง ตามสาขาวิชาที่ตนมีความรู้ ความสามารถและถนัด	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อ 2</u> ☐ ใช้แหล่งวิทยาการในการเรียน การสอนสาขาวิชาที่ต้องการ ☐ เชิญวิทยากรพิเศษให้ความรู้ แก่ครูผู้สอนนักเรียนไปพร้อมกัน ☐ จัดครูเข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น โดยเฉพาะสาขาวิชาอาชีพที่ เปิดสอน ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
3. ขาดแคลนครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์ตรงกับสาขา วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมที่ โรงเรียนเปิดสอนอยู่	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อ 3</u> ☐ จัดให้ครูผู้สอนได้ศึกษา ศึกษานใน สถานประกอบการและสถาน ประกอบอาชีพอิสระแต่ละสาขา วิชาอาชีพที่ทำการสอน ☐ จัดอบรมวิชาอาชีพหลักสูตรระยะ สั้น ☐ ศึกษาสถานการณ์การเรียนการสอน วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมของ

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายอยู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
4. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่ค่อย รับผิดชอบต่องานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายให้ ทำการสอน	...	...	...	...	...	โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ในการจัดแผนการเรียนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรม ☐ อื่น ๆ (ระบุ)..... <u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อที่ 4</u> ☐ จัดนิเทศภายในโรงเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ ☐ จัดให้มีการกำกับดูแลและแนะนำ การปฏิบัติหน้าที่สอนของครู อาจารย์อย่างใกล้ชิด ☐ ให้ความยุติธรรมในการจัด การหน้าที่มอบหมายงาน และการพิจารณาผลงาน ตามที่เห็นสมควร ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
5. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่อุทิศตนทำงาน ในหน้าที่สอนวิชาอาชีพที่ได้รับ มอบหมายให้ทำการสอน	..	..	..	..	..	แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อ 5 ☐ จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม แก่ครูผู้สอนเพื่อความสำนึกใน หน้าที่ของตนเอง ☐ ฝ่ายบริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทำ หน้าที่เป็นที่ปรึกษากิจกรรม การเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด ☐ ส่งเสริมและสนับสนุนครูอาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ดีเด่นประจำปี ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
6. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมต้องสอนวิชาอื่น ๆ อีกนอกเหนือจากวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมที่ต้องรับผิดชอบอยู่	..	..	..	..	..	แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อ 6 ☐ การมอบหมายให้สอนวิชาอื่น ๆ จะกระทำเท่าที่จำเป็น ☐ ลดภารกิจและหน้าที่ในด้านอื่น ๆ ของครูผู้สอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมให้น้อยลงเพื่อมี เวลากับการปฏิบัติหน้าที่การสอน อย่างเต็มที่

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
7. ครูสอนวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ไม่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในแต่ละสาขา วิชาที่โรงเรียนเปิดสอน	...	...	...	...	...	☐ ฝ่ายบริหารหาทางจัดจ้างครู พิเศษ ☐ อื่น ๆ (ระบุ)..... <u>แนวทางแก้ไขปัญหในข้อ 7</u> ☐ ผู้บริหารทำหน้าที่ประสานงาน และแก้ไขอุปสรรคในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ร่วมกันของครูผู้สอนวิชาอาชีพ แต่ละสาขาวิชา ☐ จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น แก่ครู อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรมร่วมกันทุกสาขา วิชาชีพ ☐ จัดกิจกรรมนันทนาการร่วมกัน ระหว่างครูสอนวิชาอาชีพทุก สาขาวิชา ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายอยู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
8. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมมัก ไม่ร่วมมือและ ยอมรับการมอบหมายหน้าที่จาก ผู้บริหาร	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 8</u> ☐ บำรุงขวัญกำลังใจแก่ครูผู้สอน ทุกคนตามโอกาสและความ เหมาะสม เช่น ประกาศ เกียรติคุณ ☐ สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม ☐ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนในการ ปฏิบัติงานของครูผู้สอนวิชาช่าง อุตสาหกรรม ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายอยู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
9. ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วย ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้า หมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม ครูผู้สอน ขาดความร่วมมือใน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรม						แนวทางแก้ไขปัญหในข้อ 9 ☐ จัดให้มีการประชุมวางแผน ร่วมกันทุกฝ่าย และสม่ำเสมอ ☐ จัดสัมมนาทางวิชาการด้านทาง วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและ ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ☐ จัดให้มีการประเมินผลร่วมกัน ทุกฝ่าย ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
<u>ด้านการเงินและงบประมาณ</u> 10. โรงเรียนมีปัญหาค้นหาการจัด ทุนแผนงาน โครงการในการ ใช้จ่ายเงินและงบประมาณจัด กิจกรรมการเรียนการสอนใน หมวดวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรม						<u>แนวทางแก้ไขปัญหาค้นหา 10</u> ☐ ประชุมชี้แจงวิธีดำเนินการจัดทำ แผนงานและโครงการของหมวด วิชาช่างอุตสาหกรรม ☐ ให้หมวดวิชาช่างอุตสาหกรรม จัดทำประมาณการการใช้ จ่ายเงินงบประมาณเสนอ ผู้บริหารโรงเรียน ☐ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณและ มอบหมายให้หมวดวิชาช่าง อุตสาหกรรมจัดทำแผนงาน โครงการตามจำนวนเงิน ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
11. โรงเรียนมีปัญหาในการจัดทำ แนวปฏิบัติการใช้จ่ายเงินและ งบประมาณจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 11</u> ☐ จัดทำขั้นตอนการเบิกจ่ายเงิน อำนวยความสะดวกและมีความ คล่องตัว ☐ แจ้งงบประมาณการใช้จ่ายเงิน ล่วงหน้าก่อนมีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ☐ ให้มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ตามความต้องการและเท่าที่ จำเป็น ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
12. การจัดสรรงบประมาณไม่ เพียงพอในการจัดซื้อจัดหา วัสดุอุปกรณ์สาขาวิชาช่าง อุตสาหกรรมโดยเฉพาะที่ใช้ ในการฝึกปฏิบัติงาน	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 12</u> ☐ จัดหาและสนับสนุนด้าน งบประมาณจากองค์กรภายนอก โรงเรียน เช่น สมาคม มูลนิธิ เป็นต้น ☐ ขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมจาก กรมเจ้าสังกัด

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายอยู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
13. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์จากเงิน งบประมาณของโรงเรียนไม่มี ความคล่องตัวสะดวก รวดเร็ว และทันเวลาในการฝึกปฏิบัติ ของนักเรียน						☐ ส่งนักเรียนออกไปทำงานหรือ ฝึกงานในสถานประกอบการ/ สถานประกอบอาชีพอิสระ ☐ อื่น ๆ (ระบุ)..... <u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อ 13</u> ☐ จัดระบบการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ให้มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก สะดวกตลอดเวลา ☐ จัดงบประมาณจ่ายไว้เฉพาะ เพื่อการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึก ปฏิบัติงานของนักเรียนหมวดวิชา ช่างอุตสาหกรรม ☐ ผู้เสนอเสนอแผนการใช้จ่าย อุปกรณ์ล่วงหน้า ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
14. โรงเรียนมีปัญหาด้าน การเงิน สำหรับใช้ในการซ่อมบำรุง รักษาสครูปกรณ์เครื่องมือให้ ทันต่อการใช้งานกิจกรรม การเรียนการสอน	..	..	..	..	..	<u>แนวทางแก้ไขปัญหในข้อ 14</u> ☐ จัดสรรงบประมาณไว้เตรียม ดำเนินการโดยเฉพาะ ตลอดปีการศึกษา ☐ ลดขั้นตอนการเบิกจ่ายเงิน บำรุงการศึกษาและเงิน งบประมาณภายในโรงเรียน ☐ จัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ในการใช้จ่ายเงินและมีแนว ปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบทาง ราชการ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
15. โรงเรียนมีปัญหาด้าน งบประมาณเพื่อใช้จ่ายเป็นค่า ตอบแทน ค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย ของนักเรียน ในการฝึกปฏิบัติ งานนอกสถานที่	..	..	..	..	..	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 15</u> ☐ จัดให้มีการฝึกปฏิบัติงาน ในท้องถิ่นที่ใกล้ ๆ โรงเรียน ☐ ประสานงานกับหน่วยงานของ รัฐและเอกชนช่วยเหลือในเรื่อง พาหนะในการเดินทาง วัสดุฝึก และค่าอาหารแก่นักเรียนและ ครูอาจารย์ที่ไปฝึกงานนอก สถานศึกษา ☐ ให้อุปการะทุกฝ่ายช่วยเหลือ ตนเองและโรงเรียนให้การ สนับสนุนบางเรื่องเท่าที่จำเป็น ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
16. โรงเรียนมีปัญหาด้านการเงิน ที่เกี่ยวกับการใช้เป็นค่าใช้จ่าย ในการฝึกทักษะศึกษาอบรม และค่างานของครูผู้สอนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรม	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 16</u> ☐ ขอความสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและ เอกชน เช่น พาหนะเดินทาง ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการ ศึกษาอบรม และค่างานในสถาน ประกอบการต่าง ๆ ☐ ใช้งบสำรองจ่ายประจำปีของ โรงเรียนช่วยเหลือในการส่ง บุคลากรเข้าศึกษาอบรมและ ค่างาน ☐ ขอบริจาคหรือความช่วยเหลือ จากองค์กรภายนอกโรงเรียน เช่น สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียน มูลนิธิเพื่อการศึกษา เป็นต้น ☐ อื่น ๆ (ระบุ

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
<u>ด้านวัสดุอุปกรณ์</u> 17. โรงเรียนมีโรงฝึกงานหรือ ห้องปฏิบัติงานไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหาคือในข้อ 17</u> ☐ ประสานงานกับสถาน ประกอบการ หรือสถาน ประกอบอาชีพอิสระในเขต ใกล้เคียงกับโรงเรียน เพื่อ ให้เป็นสถานที่ฝึกงานวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม ☐ จัดกลุ่มนักเรียน เวลาฝึกงาน ให้นักเรียนไปฝึกงานใน สถานประกอบการ อาชีพอิสระ ในท้องถิ่นของนักเรียนเอง ☐ ส่งนักเรียนเข้าฝึกปฏิบัติงาน ในโรงงานอุตสาหกรรมที่ นักเรียนมีความสะดวกและ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดิน ทางหรือที่พักอาศัยในสถานที่ นั้น ๆ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
18. โรงเรียนมีเครื่องมือและ อุปกรณ์ใช้ในการฝึกปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอกับจำนวน นักเรียน						<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 18</u> ☐ จัดให้นักเรียนเข้ารับการฝึก ปฏิบัติงานโดยวิธีระบบหมุนเวียน จัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็นเพิ่มเติมตามจำนวน นักเรียน ☐ จัดส่งนักเรียนออกฝึกปฏิบัติงาน ในสถานประกอบการหรือสถาน ประกอบอาชีพอิสระ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
19. วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ฝึก ปฏิบัติงานวิชาช่างอุตสาหกรรม ไม่สามารถที่จัดหาได้สะดวก และทันเวลา	..	..	..	..	..	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 19</u> ☐ จัดทำแผนการจัดซื้อไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะมีการเรียนการสอน ประจำปีภาคเรียน ☐ จัดสำรวจอุปกรณ์ที่จำเป็นและหา ได้ยากในเขตท้องที่ที่โรงเรียน ตั้งอยู่

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายอยู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
20. ครูสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมไม่ได้ศึกษาและทำ ความเข้าใจจากคู่มือ เอกสาร แนะนำการใช้อุปกรณ์และ เครื่องมือที่มีอยู่ให้ชัดเจน						☐ ติดต่อประสานงานกับทางร้านค้า หรือเอกชนที่จัดหาหน่วยวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ ให้อำนวยความสะดวก สะดวกในการทาสหรือยืมวัสดุมาใช้ ก่อนแล้วมาเบิกจ่ายในภายหลัง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
						<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ในข้อ 20</u> ☐ ฝึกอบรมการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ☐ แจกเอกสารแนะนำการใช้ เครื่องมืออุปกรณ์แก่นักเรียน ก่อนเรียนทุกคน ☐ แนะนำและสาธิตการใช้เครื่อง มือ อุปกรณ์ก่อนทำการสอน ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
21. ครูผู้สอนและนักเรียนรู้จักวิธี การซ่อมบำรุงรักษาวาส์คอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีอยู่ในโรงเรียน ไม่เพียงพอ	...	...	...	...	...	แนวทางแก้ไขปัญหาคือข้อ 21 ☐ จัดฝึกอบรม ครูผู้สอนให้รู้จักวิธี การซ่อมบำรุง รักษา วาส์ค อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ใน โรงเรียน ☐ แนะนำ สาธิตวิธีการใช้วาส์ค อุปกรณ์และเครื่องมือที่มีอยู่ใน ห้องปฏิบัติงาน/โรงฝึกงาน ☐ แจกเอกสารแนะนำวิธีการซ่อม บำรุง รักษา วาส์คอุปกรณ์ เครื่อง มือที่ใช้ในการฝึกงานของ นักเรียนและครูผู้สอน ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
22. หนังสือ คู่มือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาอาชีพช่าง อุตสาหกรรมมีไม่เพียงพอ จำนวนนักเรียนและครูผู้สอน	..	..	..	..	..	<u>แนวทางแก้ไขปัญหข้อ 22</u> ☐ นักเรียนจัดหาและซื้อหนังสือ เอกสารและสิ่งพิมพ์เอง ☐ โรงเรียนจัดซื้อหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ไว้ในห้องสมุดใช้ร่วมกัน ระหว่างนักเรียนและครู ☐ จัดหา ขอบริจาคหนังสือบาง สาขาวิชาที่ขาดจากหน่วย ราชการและเอกชน ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
23. วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ได้ รับจากทางราชการมีปัญหาด้าน ประสิทธิภาพในการใช้งานการ ฝึกปฏิบัติของนักเรียน	..	..	..	..	..	<u>แนวทางแก้ไขปัญหในข้อ 23</u> ☐ โรงเรียนเสนอขอกรมเจ้าสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตาม คุณลักษณะ ชนิด อุปกรณ์ที่ โรงเรียนต้องการ

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
						☐ ปรับเปลี่ยนเครื่องมือ และ อุปกรณ์ที่ใช้ให้ทันสมัย และมี คุณภาพตามที่ต้องการ ☐ ขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ในท้องถิ่นในการช่วยแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข ให้มี ประสิทธิภาพตามที่โรงเรียน ต้องการ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
<u>ด้านการบริหารหลักสูตรและ</u> <u>การเรียนการสอน</u> 24. ชุมชนขาดความเข้าใจในการ จัดแผนการเรียนสายวิชาชีพ ช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียน						<u>แนวทางแก้ไขปัญหาคือข้อ 24</u> ☐ สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน ☐ จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพช่าง อุตสาหกรรมในท้องถิ่น ☐ จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ และการเลือกแผนการเรียนแก่นักเรียน ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
25. ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เข้าใจในเนื้อหาวิชาวิธีการจัด การเรียนการสอนตามหลักสูตร ของวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน ไม่เพียงพอ	..	..	..	..	..	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อ 25</u> ☐ จัดประชุมปฏิบัติการร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารและผู้เกี่ยว ข้องในเรื่องการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตร ☐ จัดประชุมอภิปรายวิธีการดำเนิน การจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรและเนื้อหาวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม ระหว่างผู้ บริหารโรงเรียนกับผู้เกี่ยวข้อง ทุกคนในโรงเรียน ☐ เชิญวิทยากรบรรยายและศึกษา ดูงานการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนอื่น ๆ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
26. นักเรียนขาดคำแนะนำที่ดีจาก อาจารย์ที่ปรึกษา ครูผู้สอนวิชา อาชีพ ครูแนะแนว และ ผู้ปกครองนักเรียนเอง ใน การเลือกเรียนตามแผน การเรียนวิชาชีพช่าง อุตสาหกรรมที่เปิดสอนใน โรงเรียน	...	...	...	...	...	<u>แนวทางแก้ไขปัญหในข้อ 26</u> ☐ ประชุมชี้แจงนักเรียนให้เข้าใจ วิธีการเลือกแผนการเรียน แนะแนวทางในการประกอบ อาชีพในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ☐ จัดนิทรรศการทางวิชาการ เกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าและ การประกอบอาชีพของผู้เรียน สาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ☐ กำกับ ดูแล และติดตามผล การดำเนินงานของครูแนะแนว ในโรงเรียน ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
27. โรงเรียนมีปัญหากับการ ให้บริการแนะแนวการศึกษา และอาชีพแบบครบวงจร (ให้ คำปรึกษาก่อนเรียน ในระหว่างเรียนและติดตาม นักเรียนที่จบไปแล้ว)						<u>แนวทางแก้ไขปัญหาคือข้อ 27</u> ☐ จัดทำแผนงานการจัดแนะแนว การศึกษาต่อและการประกอบ อาชีพอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ☐ จัดนิทรรศการทางวิชาการสาย วิชาชีพสาขาวิชาต่าง ๆ ตาม ความเปลี่ยนแปลงของสังคมและ เศรษฐกิจในปัจจุบัน ☐ โรงเรียนจัดทำโครงการติดตาม ผลการประกอบอาชีพของ นักเรียนที่จบไปแล้ว ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
28. โรงเรียนมีปัญหการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนวิชา อาชีพช่างอุตสาหกรรมแบบ ครบวงจร (จัดทำวัสดุ ผลิต และจำหน่ายผลผลิต)						แนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 28 ☐ ขอความร่วมมือทั้งภาครัฐและ เอกชนเพื่อให้การจัดการเรียน การสอนเป็นไปตามเป้าหมาย ☐ ขอความร่วมมือจากผู้ประสบ ความสำเร็จในการประกอบ อาชีพท้องถิ่นในการจัดทำวัสดุ การผลิต และการจำหน่าย ☐ ผู้เรียนจัดทำวัสดุ ผลิต และ จำหน่ายด้วยตนเอง เพื่อให้ มีประสบการณ์ตรง ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการ สายวิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	มีปัญหายู่ในระดับ					แนวทางแก้ไขปัญหาที่โรงเรียน ของท่านได้เคยดำเนินการมาแล้ว
	1	2	3	4	5	
29. โรงเรียนมีปัญหากับการ จัดการเรียนการสอนร่วมกับ การจัดการฝึกงานนอกสถานที่ ให้แก่ นักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพ ช่างอุตสาหกรรม	..	..	..	..	..	<u>แนวทางแก้ไขปัญหานี้ข้อ 29</u> ☐ เชิญวิทยากรจากสถานประกอบ การแหล่งวิทยาการและสถาน ประกอบอาชีพอิสระมาให้ความรู้ และนำวิธีการ ทาประสบการณ์ ทักษะ และแนวทางในการ ดำเนินการจนประสบความสำเร็จ สำเร็จในอาชีพนั้น ๆ ☐ จัดกลุ่มผู้เรียนได้ฝึกงานใน ระหว่างปีภาคเรียน ☐ สร้างสถานประกอบการและ สถานประกอบการอาชีพอิสระ ขนาดเล็กในโรงเรียน ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายละเอียด กันทริกา

เกิดเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2490

สถานที่เกิด บ้านเลขที่ 1170 ตำบลบางพุทรา อำเภอเมืองสิงห์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี

สถานที่อยู่ บ้านเลขที่ 1170/1 ตำบลบางพุทรา อำเภอเมืองสิงห์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนท่าวังวิทยาคาร อำเภอท่าวัง จังหวัดสิงห์บุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2500 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดสังฆราชาวาส
จังหวัดสิงห์บุรี

พ.ศ. 2506 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสิงห์พนมพาห
จังหวัดสิงห์บุรี

พ.ศ. 2508 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสิงห์พนมพาห
จังหวัดสิงห์บุรี

พ.ศ. 2512 จบการศึกษามัธยมศึกษา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

พ.ศ. 2534 จบการศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

บทคัดย่อ

ของ

ละเอียด กันทริกา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก การบริหารการศึกษา

มีนาคม 2535

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสำรวจและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 รวมถึงการรวบรวมแนวทางแก้ไขปัญหาค่าที่เคยปฏิบัติมาแล้ว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ จำนวน 172 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนสายวิชาอาชีพ กลุ่มละ 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมสี่ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าสถิติ t การวิเคราะห์ความแปรปรวน และตรวจสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการของนิวแมนคูลส์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x

การวิจัยปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. โดยส่วนรวมผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีปัญหาในการบริหารงานวิชาการสายวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรม ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนมาก ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ มีปัญหาน้อย ส่วนด้านบุคลากรมีปัญหาน้อย
2. ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มมีความเห็นว่าปัญหาในการบริหารงานวิชาการ ด้านบุคลากร และด้านการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ครูผู้สอนเห็นว่ามีความมากกว่าความเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน
3. ปัญหาสำคัญของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดกลางเกิดจากความไม่เพียงพอของบุคลากร และความไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยของการบริหารงาน ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหาค่าเสนอไว้สำหรับความไม่เพียงพอของบุคลากร คือ การอบรมครู การพัฒนาครู ให้คำแนะนำและติดตามนิเทศอย่างสม่ำเสมอ ส่วนการแก้ปัญหาค่าของความไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยของการบริหารงาน คือ การจัดประชุมปฏิบัติการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร และจัดทำแผนการทำงานและโครงการอย่างต่อเนื่อง

PROBLEMS AND RESOLUTION FOR INDUSTRIAL ARTS PROGRAMME ADMINISTRATION
OF THE MEDIUM SIZE SECONDARY SCHOOL UNDER THE DEPARTMENT OF
SECONDARY EDUCATION IN EDUCATIONAL REGION VI

AN ABSTRACT

BY

LA-IAD GUNTARIGAR

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

March 1992

The purposes of the study were to survey and to compare the opinions of staffs of industrial arts management towards the problems of the industrial arts education programme of the medium government secondary schools in Educational Region VI. The aims of the study included the search for recommended solutions previously used in problem solving.

The sample used for the data collection was totally 172 industrial arts staffs, consisted of 43 school principals, 43 assistants to the principal, 43 section heads, and 43 instructors. The rating-scale questionnaire concerning four aspects of industrial arts education problems : personnel administration, budgeting, instructional materials management and curriculum management, was used to obtain the data. The t-test, analysis of variance, and the Newman-Keuls method were employed for the data analysis. Findings were as follow:

1. Medium secondary schools had problems at high level on syllabus and curriculum management, at moderate level on budgeting and instructional materials management, and at low level on personnel administration.

2. Among groups of staff : principals, assistants to principal, section heads, and instructors, there was no different point of views on two aspects : personnel administration and curriculum management. On the other two aspects: budgeting and instructional materials management, assistants to principal had better attitude toward problems than instructors.

3. Major problems of industrial arts management in medium schools were insufficient personnel and inefficient resource management. Solutions previously used for the first problem were providing intensive training and offering regular advices and supervisions; for the latter one, solutions were preparing an advanced plan for the resource demanding and providing curriculum management workshops.